

ONS IS DIE NUWE SUID-AFRIKA

Vrye Weekblad

29 Junie 1990

Tel: (011) 836-2151 Fax: 838-5901

Prys: R1,50 (R1,33 + 17c AVB)

Karel Schoeman-roman word TV-reeks

Polisie kyk na verraad

Regse sake na PG verwys

JACQUES PAUW

DIE groep ver-regses wat verlede week deur die polisie ondervra is oor 'n komplot om moord, sabotasie en terreur te pleeg, gaan waarskynlik binnekort weens verraad aangekla word.

Die hoof van die veiligheidspolisie, luit-genl Basie Smit, het Vrye Weekblad gister verseker dat die polisie die saak in 'n "baie ernstige" lig beskou. Hy sê dit word intensief op die hoogs moontlike vlak ondersoek. Die ondersoekspan staan onder die beheer van genl-maj Bob Beukes.

Smit sê die polisie-dossier is binnekort op pad na die prokureur-generaal wat moet besluit of en waarvoor die mans vervolgt sal word. Smit sê die veiligheidspolisie waardeer Vrye Weekblad se samewerking en bystand in die ondersoek.

Die minister van Wet en Orde, Adriaan Vlok, het self ook Woensdagaand in 'n verklaring die versekering gegee dat die komplot op die hoogste vlak ondersoek word en dat 'n dossier aan die prokureur-generaal oorhandig sal word vir moontlike vervolgings.

Die ANC het vandeeweek tot die debat rondom die komplot toegetree toe die uitvoerende komitee gevra het dat die elf ver-regses wat na Vrye Weekblad se onthullings aangehou is, vervolgt moet word. Die ANC het hul vrylating as "skandalig" bestempel.

Jannie Smith, die Oos-Randse ingenieur wat die komplot oopgelek het in Vrye Weekblad openbaar is, het uit sy skuilplek aan Vrye Weekblad gesê dat hy vandeeweek intensief deur die veiligheidspolisie ondervra is om verdere getuienis te bekom. Hy moes ook na al die bandopnames luister wat hy in sy gesprekke met die ver-regses gemaak het.

Die polisie het gister ondersoek begin doen na die pamflet waarin dreigemente teen Smith gemaak word. Die pamflet sê: "Ons hoop hy geniet die silwerstukke wat hy vir sy mislukte poging ontvang het wat daar is nie net R50 000 op sy kop nie!! JJ Smith is 'n verraaier en die loon van verraad is die dood." onderaan die pamflet staan daar: Van al jou "vertrouelinge".

Dit blyk ook nou dat die polisie 'n gesprek tussen Smith en Gary Cornish, selferkende lid van die Burgerlike Samewerkingsburo (BSB) wat sê hy het die geweer verskaf waarmee Mandela geskiet moet word, op band opgeneem het kort voor die polisie hom in Smith se huis in hegtenis geneem het.

Smith sê Cornish het tydens dié gesprek herbevestig dat hy 'n

Vervolg op bl 2

(Foto: AFP)

Winnie is 'God se perfekte mens...'

Nelson Mandela se vrou, Winnie, is besig om só omstrede te word dat daar kommer in ANC-geledere is dat dit Mandela se politieke statuur kan begin aantast. Die twee is hier by die graf van Martin Luther King in Atlanta afgeneem.

Die prokureur-generaal van Transvaal, adv Klaus Otto von Lieres en Wilkau, het dié week gesê hy sal te geleener tyd aankondig of hy besluit het dat Winnie vervolgt moet word.

Haar naam is nou al in twee moordsake genoem: die saak waarin een van haar lyfwagte, Jerry Richardson, weens die moord op Stomple Moeketsi Selpel aangekla word, en die verhoor van Oupa Meretsi en Setemliso Buthelezi, wat in die

Mandela-huls gewoon het toe die misdade gepleeg is.

Maar in Amerika, waar sy dié week verskeie omstrede uitsprake gemaak het, is sy tot nasionale heldin verklaar. Die vrou van 'n leidende geestelike het by 'n byeenkoms tot haar eer gesê God het aan Winnie die kwaliteit van Eva (deursettingsvermoë), Ester (om haar volk te kles) en Rut (lojaliteit) gegee. Jesse Jackson se vrou het Winnie voorgestel as die vrou wat God gemaak het nadat Hy ná Sy Skepping gerus het en besluit het hy wil die perfekte mens maak.

'n Volledige berig oor Nelson en Winnie in Amerika is op bladsy 5.

ANC en NP in dieselfde bootjie

HENNIE SERFONTEIN

DIE African National Congress en die Nasionale Party het albei die afgelope week dringende politieke veldtogte van stapel gestuur.

Hul oogmerke is om hul ondersteuners op grondvlak te bereik en in te lig oor die nuwe politieke situasie wat ontstaan het sedert die begin van die onderhandelingsproses ná staatspresident FW De Klerk se toespraak op 2 Februarie vanjaar.

Dié veldtogte word geloods nadat die leierskap van albei partye verlede week vergader het om hul onderskeie organisasie-masjinerie en inligtingsprobleme indringend te bespreek.

In Johannesburg het die nasionale uitvoerende bestuur van die ANC en ander adviseurs bymekaar gekom vir 'n belangrike

beplanningssessie. Die vergadering wat vir drie dae beplan was, is met een dag verleng. Dit is 'n aanduiding van die ernstige praktiese probleme waarvoor die ANC te staan kom nou dat dit vir die eerste maal in 30 jaar weer as 'n wettige organisasie kan funksioneer.

In Kaapstad was die sentrale inligtingskomitee van die NP byeen onder die voorsitterskap van minister Stoffel van der Merwe. Dit is bygewoon deur al vier die provinsiale leiers asook De Klerk, die party se hoofleier.

Aziz Pahad, 'n senior ANC-lid, het na afloop van hul vergadering gesê: "Dit lyk my asof beide die ANC en die NP op die oomblik dieselfde probleem het."

"Dit lyk asof daar by albei 'n gaping tussen die leierskap en die gewone ondersteuners bestaan, hoofsaaklik as gevolg van die

snelle politieke verwickelinge die afgelope aantal maande.

"Daarom is dit vir die ANC baie belangrik dat ons ons boodskap so spoedig as moontlik tot op grondvlak kan oorbring."

Die probleem van die ANC is natuurlik in een opsig veel groter as dié van die NP. Daar bestaan feitlik geen organisasie nie, hoewel versetorganisasie wel bestaan het.

Die land is organisatories in nege streke opgedeel en die proses van takke stig, lede werf en geld insamel het reeds in alle erns begin.

Maar die probleme is talryk en die vordering maar stadig. So byvoorbeeld het slegs 'n skrale 400 mense 'n paar weke gelede by die loodsvergadering van die ANC in Athlone se burgersentrum

Vervolg op bl 2

Regses haaks met mekaar

PEARLIE JOUBERT

DIE ver-regse Robert "Taalbul" van Tonder het vandeeweek 'n dwarsklap na die regse "buite-parlementêre" afvaardiging gegee wat staatspresident FW de Klerk gaan sien het en gesê hulle "moes Kleurlinge ook saamgevat het, want hulle praat ook Afrikaans."

Die afvaardiging het De Klerk dié week gaan sien om die toekoms van Afrikaans en die oorlewing van Afrikaners met De Klerk te bespreek.

Van Tonder, leier van die Boere-staat-Party, sê sy beweging was nie deel van die afvaardiging nie omdat "ons Boere is en nie Afrikaners nie."

Volgens die leier van die Herstigte Nasionale Party (HNP), Jaap Marais, was De Klerk "baie ontwykend" op hul aandrang dat die regering die versekering moet gee dat die Afrikaanse taal sal bly voortbestaan, daarnie 'n kommunistiese regering aan bewind sal kom nie en die "Afrikaners 'n reg tot selfregering" sal hê.

Die afvaardiging het bestaan uit verteenwoordigers van die HNP, militêre en politieke leiers van die Afrikaner-Weerstandsbeweging (AWB), die Genootskap van Regte Afrikaners en Magsaksie Afrikaner-nasionalisme.

Marais sê die vergadering met De Klerk is aangevra om die "diepe gevoel van onrus en onsekerheid in Afrikaner-geledere aan die

staatspresident oor te dra".

Marais sê hulle is nie tevrede met De Klerk se antwoorde nie en die HNP sal voortgaan "om aan die mense te wys dat De Klerk nie 'n mandaat het om met onderhandelinge voort te gaan nie."

Op 'n vraag oor hoekom die KP nie deel van die afvaardiging gevorm het nie, het Marais gesê hulle wou "net mense na De Klerk neem wat nie in die Parlement verteenwoordig is nie. Die HNP voorsien ook nie in die onmiddellik toekoms samewerking met die KP nie omdat daar nie 'n behoefte daaraan is nie."

Volgens Marais is daar "sekere spanninge" tussen die HNP en KP. Dié spanninge gaan volgens Marais oor Afrikaans, die KP-beleid van partisie en die KP se beleid oor die Indiërs. Marais wou nie sê hoe die KP en HNP op dié punte verskil nie.

"Die KP se beleid ten opsigte van Afrikaans is presies dieselfde as die NP s'n. Die HNP glo egter dat Afrikaans 'n meerdere posisie in Suid-Afrika moet inneem omdat daar net een taal in 'n land kan wees wat die uitdrukking van 'n volk se siel is - dié taal is Afrikaans," sê Marais.

Oor die HNP/AWB-alliansie sê Marais daar "bestaan 'n baie ontspanne houding tussen die twee organisasies". Hy wou nie verder kommentaar lewer oor samewerking en gesamentlike strategieë van dié twee organisasies nie.

Van Tonder sê: "Die Boerestaat Party veg net vir die herstel van die Boere republieke -

daar is ook linkses in ons organisasie en ons is daarom nie 'n regse-organisasie nie.

"Die KP staan heeltemal weg van almal af omdat hulle al die regse groepe onder een vlerk wil sleep en die regses wil monopoliseer," sê hy.

Of die Boerestaat Party ook in die toekoms met De Klerk wil gaan praat, sê Van Tonder: "Ag, nee wat, FW staan vir 'n geïntegreerde mengelmoes in Suid-Afrika en dit gaan net in duie stort."

Die hoofsekretaris van die AWB, Kays Smit, sê die AWB sal in die toekoms nie meer met Vrye Weekblad praat nie. "Julle sal nou maar moet wag vir Sapa," het hy gesê.

Die Hoofsekretaris van die KP, Andries Beyers, sê die KP was nie bewus van die vergadering wat ander "regses" met De Klerk gereël het nie.

"Dit was maar die HNP en ander segmentjies van die HNP wat vir De Klerk gaan sien het. Die KP praat vir homself."

Volgens hom het die KP "die sanksie om namens regses te praat omdat ons ongeveer 100 persent van alle regse steun het".

In 'n persverklaring na die ontmoeting sê De Klerk dat die NP-regering wel 'n mandaat het vir hul huidige politieke rigting.

De Klerk sê die regering sal geen anargie duld nie - "ook nie van sogenaamde kommando's wat nie deur die staat gesanksioneer is nie".

Polisie slaan toe op Ashton

CHRISTELLE TERREBLANCHE

OP Ashton is drie mense in die hospitaal opgeneem ná polisie-optrede teen vreedsame protesoptogte op dié Bolandse dorp.

Die polisie het tydens 'n weeklange versetveldtog om basiese dienste aan die gemeenskap verbeter te kry, op protesmakers toegeslaan.

Ontevredenheid broei reeds maande lank. Inwoners kla oor ontoereikende behuising en geen geriewe soos 'n biblioteek of teerstrate nie.

Ashton het sedert 1985 'n geskiedenis van polisie-konfrontasie opgebou weens die bedrywighede van "witdoeke" en vigilantes.

Volgens eerwaarde Michael Weeder van die Anglikaanse Kerk, luier lae-intensiteit geweld sedertdien. Daar is 'n voortdurende woede teenoor die polisie by die mense teenwoordig. Die gemoedere het verder opgevlam weens die hardhandige optrede van een van die huidige offisiere.

Eerwaarde Weeder se vrou, Bonita, 'n onderwyseres, het die gebeure van die afgelope paar dae so opgesom:

"Dinsdag is 'n plakkaat-betoging voor winkels wat deur mense geboikot word, op die dorp gehou. Toe inwoners later 'n lys met hulle griewe aan die munispaliteit oorhandig, het die polisie tussenbeide getree om die skare uiteen te jaag.

Bruin inwoners het later probeer om by die "Blanke" biblioteek in te skryf aangesien die Wet op die Aanwysing van Afsonderlike Geriewe nou afgeskaf is. Hulle is deur die biblioteekaresse gevra om die perseel te verlaat.

Inwoners van die bruin township het byeengekom en begin toyi-toyi, waarna die polisie traanrook en donshael gebruik het om hulle uiteen te jaag. 'n Aantal mense is beseer en die veertienjarige Adri de Koker is in die Montagu-hospitaal opgeneem. Verskeie babas moes ook vir die newe-effekte van traanrook behandel word.

'n Vreedsame kerkdien is om sesuur die aand deur sowat 300 mense bygewoon, waarna die polisie versperrings opgerig het en tot elfuur die aand traanrook gebruik het om mense na die township terug te jaag.

Vier mense is in hegtenis geneem en daarvan aangekla dat hulle aan 'n onwettige optog deelgeneem het. Hulle is Woensdagoggend op borgtog vrygelaat.

Later die oggend is nog 'n plakkaat-optog met traanrook uiteengejaag. 'n Afvaardiging van die gemeenskap het daarna die munisipale kantore beset en sowat 100 mense het buite die gebou hande gevat om die ingang te versper.

Altesaam 27 mense is in hegtenis geneem, maar is dieselfde aand op borgtog vrygelaat. Eerwaarde Weeder was een van die aangehoudenes.

Tydens die optrede is verskeie mense beseer. 'n Vrou is met donshael in die mond geskiet en 'n ander is deur 'n polisiehoond gebyt.

Volgens eerw Weeder is 'n kerslig-optog na die kerk ten tye van sy vrylating deur die polisie gestuit. "Mense het in die kerk gaan skuil soek, maar die polisie het die gebou met klippe bestook," sê hy.

Daarna het die polisie begin om individuele inwoners in hulle huise te arresteer.

Regse sake

lid van die BSB is, meer besonderhede oor die moordplan op Mandela verskaf en 'n aanduiding gegee van waar sy arsenaal wapens versteek is.

Regsegeleertes het vandeeweek daarop gewys dat die ver-regses se terreurplanne ingevolge die Wet op Binnelandse Veiligheid op 'n daad van verraad mag neerkom en dat tientalle linksgeestes die afgelope jare vir veel mindere oortredings tronk toe gestuur is. Aanklagte van sameswering om moord te pleeg, poging tot moord en terrorisme is ook moontlik.

Al dié nuwe verwickelinge volg op 'n week van intensiewe gesprekke tussen Vrye Weekblad se regsplan en die polisie oor vals verklarings deur polisie-woordvoerders en koerante wat die komplot as "bierblikpraatjies" en "snert" afgemaak het.

Vrye Weekblad het dié week deur middel van sy regsverteenvoerders beswaar gemaak teen verklarings deur die hoof van openbare betrekkinge van die SA Polisie, genl-maj Herman Stadler, en die woordvoerder van die minister van Wet en Orde, brig Leon Mellet.

Hulle het in verklarings gesê dat Smith nie onder polisie-bewaking is nie, dat hulle niks weet van bande wat aan die polisie oorhandig is nie en dat die komplot emosionele uitlatings

deur individue is.

Vrye Weekblad het op Donderdag, 21 Junie reeds die bande aan die polisie se ondersoekbeampte oorhandig. Smith is sedert dieselfde dag onder baie streng polisie-bewaking. Dit blyk dat Mellet en Stadler hul verklarings gemaak het sonder dat hul die getuienis onderoë gehad het.

Gevra oor die negatiewe beriggewing oor sy onthullings, het Smith gesê: "Dit is al asof hulle bang is om hul uit spreek teen die regses. As dit die ANC was, was dit 'n heeltemal ander storie. Ongelukkig word my geloofwaardigheid in die proses ondermyn."

Hy het die aantyging dat dit niks anders as bierblikpraatjies is, verwerp en gesê: "As ek nie gedink het die komplot is ernstig nie, sou ek nooit my eie lewe en dié van my gesin in gevaar gestel het om met die hele sak patats vorendag te kom nie."

"Die mense was dooernstig oor hul terreurplanne en het dit gewis nie grappenderwys aan my gesê nie. So byvoorbeeld het TJ Ferreira my na ons eerste afspraak gebel en gesê ek moet hom dringend kom sien, want die aangewese sluipmoordenaar is by hom. Dit was definitief nie 'n grap nie.

"Daar was nooit enige drank by die ontmoet-

Van bl 1

tings gebruik nie en die ver-regses was koel en kalm terwyl hulle hul planne bespreek het. Hulle is baie ernstig oor die gebruik van geweld.

"Nadat ek die ontmoetings bygewoon en oor die hele saak gedink het, het ek besluit dat die mense ernstig is en ek iets móét doen. My eie familie mag 'n slagoffer van hul geweldplanne word," sê Smith.

Gevra oor die doodsdreigement en R50 000 op sy kop, sê Smith: "Natuurlik is ek bekommerd oor my eie veiligheid. As hulle ernstig is om Mandela te skiet, is hulle ook ernstig om my in die hande te kry."

* Vrye Weekblad word verteenwoordig deur adv Eberhard Bertelsmann, SC, adv Martin Luitingh en Lauren Jacobson van die firma Bell, Dewar en Hall.

**Die bewyse op band - bl 10
Wat is verraad?
- bl 11**

ANC en NP

opgedaag. Tog het dieselfde sentrum skares van 5 000 getrek in die jare toe die UDF massabyeenkomste daar gehou het.

Dit is dan ook 'n kernprobleem van die ANC wat na vore gekom het tydens die besprekings verlede week: Hoe om oornag te verander van 'n ondergrondse versetorganisasie en van die strategieë van massa-mobilisering tot 'n normale partypolitieke organisasie. Hoe om daardie massa-ondersteuning te kanaliseer in aktiewe deelname van party-aktiwiteite en die noodsaaklike gesleure en soms saai maar noodsaaklike partywerk van komitees en werwing van huis tot huis.

Een prominente ANC-lid, wat vir die eerste maal terug in Suid-Afrika is ná 27 jaar, sê na die vergadering: "Dit lyk asof baie van ons ondersteuning nog nie besef dat die dae van seepkispolitiek vir altyd verby is nie. Ook is die tyd van massa-mobilisering vir eenmalige protesaksies iets van die verlede."

Hierdie opmerking is gemaak na aanleiding van skerp kritiek deur sommige van die interne ANC-lede teenoor dié banneling-leierskap dat

hulle besig was om voeling met die grassroots en die massas verloor.

'n Hoë prioriteit van die ANC wat aandag geniet het by die vergadering is die stigting van 'n eie ANC-koerant. Daar is in beginsel besluit om so 'n koerant te stig met ANC-fondse en indirek onder ANC-beheer. Maar dit sal nie 'n party-orgaan wees nie. Die doel is om 'n nasionale dagblad te stig, gedruk aan die Rand, met verspreiding in die hoofsentra.

Fallo Jordan, die inligtingshoof van die ANC, vertrek in Augustus na Europa om fondse vir dié nuwe koerant in te samel.

Die NP beplan weer 'n intensiewe inligtingsveldtog in die tweede helfte van die jaar. Die skok van die Umlazi-tussenverkiesing en die groeiende aggressiewe regse verset teen die De Klerk-inisiatiewe het die NP eindelik gedwing om tot aksie oor te gaan.

Die hoogste prioriteit in die veldtog is blykbaar dat alle NP-parlementslede moet konsentreer op hul eie kiesafdelings.

Huisvergaderings en huisebesoek aan ontevrede NP-ondersteuners moet voorrang geniet.

Van bl 1

Die doel is duidelik om te verhoed dat ontevredeheid in NP-geledere groei tot 'n stroom afvalliges wat oorstap na die Konserwatiewe Party. Daar is besluit dat De Klerk self al vier die NP-kongresse hierdie jaar sal toespreek en ook 'n aantal ander openbare byeenkomste om die regse propaganda dat hy die Afrikaner uitverkoop, daadwerklik teen te werk.

Die grootste probleem wat die NP-leierskap voor te staan kom, is een van gebrek aan politieke geloofwaardigheid.

Die argumente van De Klerk en ander ministers dat die NP nie na die verkiesing van September 6 verlede jaar sy beleid ten opsigte van die ANC en ander sake radikaal verander het, beïndruk niemand nie. Allermens die NP-kiesers wat destyds blindelings die anti-ANC propaganda van die regering aanvaar het.

Dit is klaarblyklik eenvoudig net nie waar dat die NP nie 'n totale politieke ommeswaai gemaak het nie.

Dit is daarom belangrik dat die NP hul geloofwaardigheidsprobleem in dié verband oorkom as hulle die regse aanslag die hoof wil bied.

Sayco en Jong Dames vind mekaar

AUDREY BROWN

'n BUITENGEWONE middagete het Saterdag in Pretoria plaasgevind toe lede van die grootste swart en wit jeug-organisasies in die land informele gesprekke gevoer het om van nader met mekaar kennis te maak.

In wat beskryf word as 'n "groot stap vir die jeug van die land" het leiers van die South African Youth Congress, Jong Dames Dinamiek, Junior Rapportryers en die Federasie van Afrikaner Kultuur Vereniging se jeugkomitee, in informele gesprekke getree by 'n seminaar wat deur Jeugkrag Suid-Afrika gereël is.

Volgens leiers van dié organisasies is dit hoog tyd dat die jeug van die land die veranderende politieke klimaat in ag neem en "grond vind vir samewerking."

Volgens Parks Mankahlana, die publisiteitssekretaris van Sayco, kom die beweging vir dié stappe uit die "oorgangperiode" wat die land tans beleef.

"Almal is oortuig daarvan dat ons op die drumpel van 'n nuwe era staan. Maar groot dele

van ons gemeenskap, vername die wit gemeenskap, is nog getrou aan apartheid. Dit besef ons baie goed."

Toe plaas Sayco op 16 Junie vanjaar 'n advertensie in 'n Afrikaanse koerant - in Afrikaans - waarin hulle 'n beroep doen op wit jeugdige om by organisasies soos Sayco, die Congress of South African Trade Unions en die ANC aan te sluit. Die advertensie is deur verskillende Afrikaner jeug-organisasies in verklarings beantwoord waarin hulle dié stap verwelkom het.

Een van die antwoorde was 'n uitnodiging van Jeugkrag se Marthinus van Schalkwyk dat die mense 'n seminaar in Pretoria moet hou waar hulle van nader met lede van Afrikaner jeug-organisasies kennis kon maak.

Die vergadering wat reeds op aanvraag van die FAK deur Jeugkrag gereël is, het die geleentheid geskep vir ontmoetings op informele vlak, om dan later verder gevoer te word.

Volgens Jurie Van Niekerk, sekretaris van die FAK se jeugkomitee, moet daar eers grond vir samewerking gevind word. Almal is dit eens dat dié alreeds tot 'n mate bestaan.

Sayco beoog om besoeke tussen swart en wit jeugdige te reël en om uitgebreide programme in werking te stel om progressiewe kontak te behou. Vir Mankahlana is dit belangrik om te onthou dat dié mense "geogmerk word vir kragtige posisies in die Nasionale Party en dus moet ons ons doelwitte, wat ooreenstem met dié van die ANC, aan hulle verduidelik."

Al die organisasies het aangedui dat hulle die afgelope jaar ten minste reeds die gesindheid getoon het om kontak met mekaar te maak.

Die FAK het verlede jaar tydens sy nasionale kongres reeds so 'n resoluusie aanvaar, wat lees: "Die kongres versoek die FAK jeugkomitee om multi-kulturele geleenthede te reël waar jong Afrikaners met ander kultuurgroepe in gesprekke kan tree oor die toekoms van alle jong Suid-Afrikers, op pad na die nuwe Suid-Afrika."

Jeugkrag het reeds vroeër dié jaar gesprekke met die ANC in Botswana gevoer, en die Sayco-kongres in Maart as waarnemers bygewoon.

Wat is die uitvloeisel van die ontmoeting? Volgens Mankahlana moet daar eers besluit word op 'n program. Toekomstige gesprekke,

regoor die land, word oor vraagstukke gereël. "Formele bande is nog nie tussen die organisasies gesluit nie, maar daar is kontak tussen amptenare van die organisasies."

Volgens Jurie Van Niekerk, sekretaris van die jeugkomitee van die FAK, is die ontmoeting 'n "groot stap" vir die jeug, maar moet daar eers versigtig te werk gegaan word.

"Op die oomblik kan ons net kennis maak en idees uitruil, maar die ontwikkelings van hier af kan niemand bepaal nie. Ons verskilte kan so breed wees, dat daar geen sin is in verdere gesprekke nie. Op die oomblik blyk dit dat daar genoeg grond is vir gesprekke."

Dié versigtigheid is deur Van Schalkwyk van Jeugkrag herhaal: "Daar is baie tekens vir hoop, maar dit sal nog 'n rukkie duur omdat daar nog baie wantroue is tussen die groepe. Daar is wel baie meer dinge waaroor daar saamgestem word as dinge waaroor daar verskil bestaan."

Vir Sayco was dit net die begin: Nou moet daar ander maniere gevind word om met die jeug te praat. "En ons moet dit in hul eie taal doen."

Masekela in fees-twis

ANDREA VINASSA en KENDALL GEERS

DAAR is lig gewerp op die twis rondom die besoek van Barbara Masekela, die ANC se departementshoof vir Kuns en Kultuur, aan Standard Bank se Nasionale Kunstefees te Grahamstad. Ontevredenheid oor Masekela se besoek het dié week na vore gekom toe die Transvaal Interim Cultural Desk 'n private faksboodskap aan Masekela gestuur het waarin sy gevra word om nie die fees by te woon nie.

Hoewel dit aanvaar is dat die meeste progressiewe kulturele organisasies hulle met die besluit van die National Interim Cultural Committee om Masekela die groen lig te gee, veenselwig, het talle individue in die kulturele sfeer hul bedenkinge daarvoor uitgespreek. Dié komitee is in die lewe geroep om 'n Nasionale Kulturele Komitee aan te stel wat oor 'n paar maande sal begin funksioneer.

Niemand, buiten Mzwakhe Mbuli, die koördineerder van die Transvaal Interim Cultural Desk, wou hul klagtes op skrif stel nie. Geen "verenigde front" is nog geleids om die saak aan te spreek nie. Die gevoel is dat Masekela se teenwoordigheid geloofwaardigheid sal verleen aan 'n elitistiese instelling. Hoe meer radikaal haar stellings, hoe meer geloofwaardigheid sal sy aan die fees verleen, sê hulle.

Mbuli sê die Desk het Maandagaand by 'n

vergadering besluit om 'n private, interne versoek namens hulle gebied aan Masekela te stuur om haar besoek te heroorweeg.

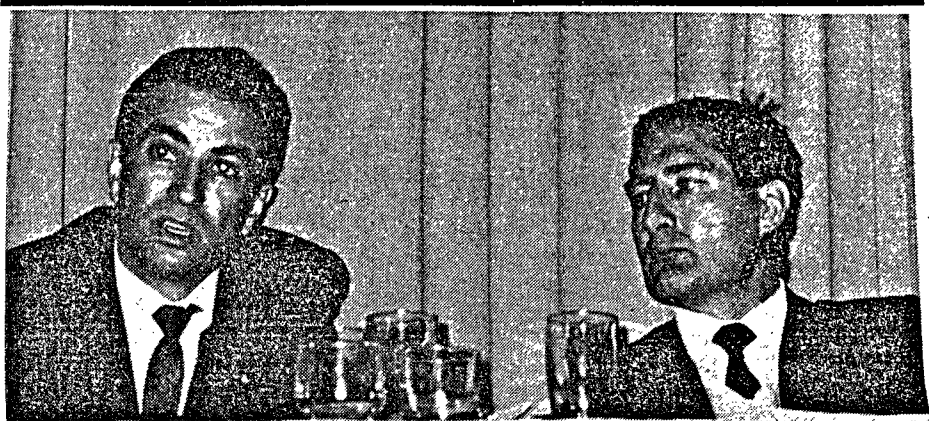
'n Algemene "nie-boikot"-houding is enkele weke gelede by 'n nasionale vergadering ingeneem, maar, sê Mbuli, Masekela se besoek is 'n heel ander saak.

"Barbara Masekela is die kulturele gemeenskap se Mandela. As sy in Suid-Afrika moet praat na soveel jare in ballingskap, soos Mandela, behoort haar eerste openbare optrede voor die massas te wees. Ons het die demokratiese reg om haar aan te spreek."

Mbuli het nog geen antwoord ontvang nie en die besoek hang ook van ander faktore af: of Adriaan Vlok Masekela se afvaardiging vrywaring van vervolging sal gee.

Masekela is na vemeem word in New York en kommunikasie met Lusaka word só bemoelilik deur politieke opstande in dié stad dat die fees-offisier, Lynette Marais, self nie seker is wanneer Masekela hier sal aanland nie.

Sy het haar verbasing uitgespreek oor "dié ommeswaai" want die 1820-Stigting het ná konsultasie by die Johannesburgse vergadering en met die Grahamstown Cultural Congress, wat spesifiek die saak van die boikot op die fees hanteer, vemeem die boikot is opgehef mits die fees aan sekere vereistes voldoen. Masekela is geskeduleer om Donderdagaand 'n Winterskoolgehoor oor kultuur toe te spreek.

David Dison en Brian Currin

'Ontbind die BSB'

PEARLIE JOUBERT

DIE proses van versoening in Suid-Afrika sal nie 'n werklikheid word mits die bestaan en optrede van groepe soos die Burgerlike Samewerkingsburo (BSB) deur die staatspresident ontbind word nie.

David Dison, 'n Johannesburgse prokureur wat vir die David Webster-Trust optree, meen FW de Klerk sanksioneer die optrede van die BSB totdat dit en soortgelyke organisasies "gelikwider" word.

Dison het saam met die DP-LP vir Houghton, Tony Leon, Brian Currin, die Nasionale Direkteur van Regslui vir Menseregte en Gavin Evans, een van die mense wat op 'n BSB-moordlys gevind is, Woensdagaand op 'n openbare vergadering in Johannesburg oor die BSB en die spioenasie-aktiwiteite van die Johannesburgse Stadsraad gepraat.

"Die onvermoë van die regering om die aktiwiteite van die BSB te stop, kan bloot verwerp word in die sterkste moontlike terme en die daarstelling van 'n kommissie van ondersoek behoort nie die staatspresident, lede van sy kabinet, die ministers van Wet en Orde en Verdediging, te verhoed om stappe te neem teen dié groepe nie," sê Dison.

Hy sê groepe soos die BSB is deur die PW Botha-regime gesanksioneer en "word steeds deur die FW de Klerk-regime gesanksioneer totdat hul aktiwiteite gestop word.

Currin sê dit is onaanvaarbaar dat Malanog nie voor die kommissie geroep is vir ondervraging nie. "Die bevelvoerder van Spesiale Magte en voorsitter van die Burgerlike Samewerkingsburo (BSB), Eddie Web, en besturende direkteur van die BSB, kol Joe Verster, het voor die Harms-kommissie getuig dat die minister van Verdediging van enige operasie met politieke of strategiese implikasies in kennis gestel moet word vir goedkeuring.

"Die hoof van stafinligting van die Weermag, luit-gen Witkop Bardenhorst, het dit bevestig en gesê alle planne van die BSB moes deur die hoof van Verdediging, Magnus Malan, goedgekeur word," sê Currin.

Dison sê die Harms-kommissie was tot dusver

onsuksesvol in hul ondersoek na die SA polisie moordbende- en BSB aktiwiteite weens die "afwesigheid van 'n ondersoekende benadering aan die kant van die kommissie".

Dison meen die beperking op die ondersoekveld van die Harms-kommissie is "absurd" omdat moorde en aksies teen mense, wat buite die grense van die land plaasgevind het, nie deur regter Louis Harms ondersoek mag word nie.

"Dit is 'n absurde beperking omdat anti-apartheidsaktiviste binne en buite die grense van Suid-Afrika opgetree het."

De Klerk se toeweging dat die Harms-kommissie die bewerings dat die vermoorde Swapo-aktivis, Anton Lubowski, 'n betaalde Suid-Afrikaanse agent was, mag ondersoek, is gedoen voor Namibia se onafhanklikheid.

"Lubowski se naam kon deur die toeweging en beperking besmeer word met aantygings terwyl die Lubowski-familie se prokureurs geen getuienis kon roep in verband met die moord op Lubowski nie," sê Dison. "Daar is bewyse dat die BSB betrokke was in die dophou van Lubowski en mens weet dat in dié sirkels, dit moontlik is dat die dophou van mense tot geweld kan lei bloot op die ingewing van 'n operasionele sel."

Die Informele Raad van Ondersoek na Informele Onderdrukking het Woensdag vir Magnus Malan uitgedaag om rekenskap te gee van die aktiwiteite van die BSB en die verlore dokumente wat die vordering van die Harms-kommissie kelder.

Tony Leon sê die Hiemstra-kommissie was suksesvol in hul ondersoek na die beweerde spioenasie-aktiwiteite van die Johannesburgse stadsraad. Hy sê die regskoste van die Hiemstrakommissie word deels deur die belastingbetalers van Johannesburg betaal en deels deur die stadsraad se eie vakunie. Volgens hom beloop die regskoste ongeveer R2 miljoen.

Currin het gesê die bande tussen die BSB en regse organisasies is onstellig in die lig van 'n gesprek wat Jannie Smith met Gary Cornish, self-erkende BSB-lid, gehad het. Vrye Weekblad het verlede week verslag gedoen oor Cornish wat erken hy is 'n lid van die BSB en sê: "As ons die BSB verloor, dan het ons die oorlog verloor."

Vyande sluit verdrag

INA VAN DER LINDE

DIE vernaamste politieke groeperinge in die geweld-geteisterde Natal het ooreengekom om hulle te hou by 'n gedragskode tydens die opmars en wegbly-aksies wat hier deur die ANC, UDF en Cosatu vir volgende week beplan word.

Die feit dat die kode deur Inkatha, die drie bogenoemde organisasies, Nactu, en die Natalse Kamer van Nywerhede onderskryf word, is bestempel as "die delikate begin van iets wat kan ontwikkel in 'n vredesproses". Die jongste verwickeling is op 'n perskonferensie in Bellville, waar die SA Raad van Kerke se jaarlikse nasionale konferensie gehou word, deur eerwaarde Frank Chikane, hoofsekretaris van die SARK, bekend gemaak. Chikane het gesê 'n reeks samesprekings is die afgelope maande deur die SARK en die Natalse Kerkleiersgroep onder groot geheimhouding begin.

Hy het op 22 Junie 'n "buitengewone" gesprek gevoer met Mangosuthu Buthelezi, hoofminister van KwaZulu, oor die moontlikheid dat die strydende groepe 'n gedragskode aanvaar met die oog op die vredesmars van volgende week. Inkatha was veral bang dat 'n nuwe vlag geweld wat teen die organisasie gemik is, weens die opmars sou uitbreek. Chikane sê die hoofminister het die gedagte van 'n gedragskode ondersteun en daarna is dit ook onderteken deur dr. Diliza Mij van die UDF/Cosatu werkgroep in Natal, Jay Naidoo, hoofsekretaris van Cosatu, en Walter Sisulu van die ANC.

Die gedragskode vra dat almal mekaar se vryheid om aan die opmars en wegbly-aksies deel te neem, moet respekteer, asook die reg van mense om verskillende standpunte te huldig. Voorts word bepaal dat almal wat werk toe wil gaan, sonder inmenging toegelaat moet word om te gaan, en dieselfde geld vir diegene wat verkies om van die werk af weg te bly. Organiseerders van optogte of ander protes-aksies moet hulle planne in die openbaar duidelik maak. Almal moet die vryheid hê om aan die opmars deel te neem of daarvan weg te bly sonder enige inmenging deur ander.

Volgens die kode moet organiseerders van protes-aksies verseker dat die protes vreedsaam verloop. Deelnemers moet gedissiplineerd optree en alle organisasies moet aanvalle op mense se huise en familieledede afkeur as kriminele gedrag. Voorts word die veiligheidsmagte gevra om die reg van mense om vreedsaam te protesteer te erken en dat daar nie ingemeng moet word met vergaderings, opmars, byeenkomste en wegbly-aksies nie. "Die taak van die polisie is om alle mense gelyke beskerming te bied", lui die kode.

'Vreedsame politiek steeds 'n kriminele oortreding'

CHRISTELLE TERREBLANCHE

"WAT het verander? Niks het verander nie!"

Dit was die reaksie van Heitie September, vrou van die ANC se mede-streek koördineerder in die Wes-Kaap, Reggie September, nadat sy Saterdag tydens 'n vreedsame optog in Athlone deur die Wynbergse polisie in hegtenis geneem en kragtens die Wet op Binnelandse Veiligheid aangekla is. "Ek was nog nooit in die tronk nie. Hierdie was my vuurdoop. Ek moes dit seker verwag het", sê September (68), wat dié week haar eerste verjaardag in 27 jaar in Suid-Afrika gevier het.

Sy en haar man het 'n maand gelede uit ballingskap teruggekeer. Sy was Saterdag een van 'n klein groepie mense wat naby die Alexander Sinton-skool in Athlone byeengekom het en na die polisie-stasie sou stap om 'n petitie te oorhandig waarin vir die "einde van polisie-geweld in Natal, Sebokeng en Welkom" gevra word. Die groep het nie toestemming gevra om die optog te hou nie, omdat dit in die naam van vrede plaasgevind het.

Altesaam 26 mense is deur die Landsdowne-polisie in hegtenis geneem nadat hulle gewaarsku is dat die optog kragtens seksie 74 van die Wet op Binnelandse Veiligheid onwettig is.

Nog bekendes onder dié wat gearrester is, was Franklin Sonn, rektor van die Skiereilandse Technikon, en sy broer, Julian, wat onlangs uit Amerika teruggekeer het. "Ons het vrywillig in die vangwa geklim", sê die ma van vier en ouma van twee. "Ons moes 'n halfuur lank agterin sit

Heitie September

omdat hulle nie geweet het wat om met ons te maak nie."

Daarna is hulle na die Wynbergse polisie-stasie geneem, waar hulle onder seksie 27 van die Wet op Binnelandse Veiligheid ("ek gebruik dit nou so baie ek gaan dit nou WBV begin noem") aangekla is. Na vyf ure in kouselle, is hulle vrygelaat met 'n waarskuwing om op 2 Augustus in die landdroshof te verskyn. "Ek is baie, baie kwaad", sê September oor die verontwaardiging om "op uitnodiging van staatspresident FW de Klerk na Suid-Afrika terug te keernet om uit te vind dat vreedsame politieke aktiwiteite steeds 'n kriminele oortreding is.

"Ek het soos 'n regte misdadiger gevoel net omdat ek aan 'n vreedsame optog deelgeneem het", sê sy. "Die ergste was die vingerafdrukke... en wag ek moet jou iets wys". Sy gaan haal 'n wit A4 vel waarop die nommer 18 en haar naam, Henriëtte September, in swart viltpen geskryf is sodat sy daarmee uitgeken kan word.

"Daar was veranderinge", sê September, die groot krag agter die Kaapse Garment Workers Union in die vyftigerjare, "maar dit was oppervlakkig. Ek mag nou saam met blanke vroueklere in 'n winkel aanpas: Maar die groot wette staan nog. Hierdie Wet op Binnelandse Veiligheid maak my verskriklik bang. Die hele punt is dat hulle jou oor enigiets kan uitvang as dit hulle pas al het die noodtoestand verval."

Sy wou graag Woensdag weer aan 'n vreedsame optog deelneem, maar is gewaarsku dat dit nie raadsaam is nie. "Dit is tog beter om uit die tronk te wees sodat 'n mens kan help met die baie werk en organisasie van die ANC", sê sy.

Sy is besorg oor die min tyd wat die organisasie gegun word om op die been te kom. Sy en haar man is, soos ander lede van die NECC, vir drie maande teen vervolging gevrywaar.

"Wat kan jy in drie maande herstrukureer, nadat die organisasie 30 jaar lank verbode was", vra sy. "Wonderwerke neem langer as drie maande". Dan dink sy terug aan hulle aankoms 'n maand gelede op die lughawe. Toe sy verduidelik dat sy 27 jaar laas in die land was, het die paspoort-beheer vrou haar gevra: "Wat het jou so lank weggehou?". Haar en haar man se paspoorte, is soos ander NECC-lede s'n nie gestempel nie. Hulle weet nie waarom nie. Toe haar man

onlangs van 'n besoek aan Lusaka weer terugkeer, is hy drie uur lank aangehou omdat daardie stempel nie in sy Britse paspoort was nie.

"Wat gaan hulle doen as die drie maande verval", wonder sy. "Hulle maak 'n grap van ons en beskuldig die ANC dan dat hy voete sleep. Verskonings. Verskonings." Haar groot begeerte is om permanent na Suid-Afrika terug te keer sodat sy met mening kan begin werk. In die 27 jaar in die buiteland het die gesin telkemale tussen Londen, Lusaka en Tanzanië gependel en nou is hul besittings oral versprei. September het 'n permanente pos by die Open University beklee.

"Ek wil regtig nie konfrontasie met die polisie hê nie", sê sy. Sy is die eerste keer in 1954, kort na die totstandkoming van die Vroueliga, ingeperk. Haar man was dikwels in en uit die tronk, maar sy verduidelik dat "iemand na die kinders moes kyk en ek het 'n lae profiel gehandhaaf".

Haar man, Reggie, is in 1960 ingeperk en is in 1963 op 'n vergadering uitgevang. Die egpaar is toe op advies van die ANC buiteland toe omdat hulle daar meer vir die organisasie kon beteken. "Iemand moes die internasionale wêreld vertel wat aangaan", verduidelik sy. Dit het nooit by haar opgekom dat sy na Suid-Afrika terug sou kom om in die tronk gestop te word nie.

Kyk wie kom kuier elke Vrydag by jou aan huis: Egbertus Klaagvoort, Brolloks en Bittergal, die Bleskoppe teen Apartheid, die Takhare vir Vrede, die Nuwe Suid-Afrika en Die Wêreld.

Dis nou as jy inteken op Vrye Weekblad. Want van volgende week af kan jy Vrye Weekblad by jou huis afgelewer kry as jy in die Kaapse Skiereiland, Stellenbosch, Paarl, Somerset-Wes of die Strand bly.

(Tuisaflewering is natuurlik reeds in volle swang aan die Witwatersrand, Pretoria, die Vaaldriehoek en Bloemfontein. Bel gerus vir Lorna by (011) 497-2911 vir besonderhede.)

Tuisaflewering kos net R75 vir 'n jaar, of R40 vir 6 maande (AVB ingesluit).

Kaapse intekenare moet 'n tjek of posorder stuur aan: Vrye Weekblad, Posbus 171, Paardeneiland 7420 Mev. Rossouw by tel. (021) 511-0003 sal enige navrae beantwoord.

Naam _____
 Adres _____
 Poskode _____

Winnie is 'God se perfekte mens'

Die Mandela-sprokie in Amerika

AMANDA GOUWS

HIERDIE is die storie van 'n held en 'n heldin in Amerika.

In 'n sensitiewe stadium dat die stryd om burgerregte vir Amerikaanse minderheidsgroepe besig is om 'n terugslag te beleef en die erfing van Martin Luther King jr besig is om te verdof, het Nelson en Winnie Mandela Amerika toe gekom.

Die mense is uitgehonger vir hulle en die Mandelas beskik oor al die kwaliteite wat hulle tot groter as lewensgroot in die VSA verhef.

Die politiek van burgerregte gaan op die oomblik deur 'n krisis in die VSA. Onlangs het die Amerikaanse Hooggeregshof dele van vier verskillende wette wat nie-rassigheid afgedwing het, omgekeer en dit blyk 'n voortgesette tendens te wees. Die Burgerregte Kommissie se begroting is met 60% gesny.

Rassespanning loop hoog, veral in New York, waar die Howard Beach-voorval nog vars in almal se geheue is. 'n Groep blanke mans het 'n jong swart man, Howard Beach, uit 'n blanke woonbuurt gejaag tot op 'n snelweg waar hy deur 'n motor doodgery is. Spike Lee, 'n bekende swart Amerikaanse regisseur het verlede jaar 'n rolprent gemaak met die titel *Do the Right Thing*, wat die subtile, maar plofbare aard van rasseverhoudings in New York uitbeeld. Die rolprent was omstrede, juis omdat dit so 'n rou senuwee geraak het.

Boonop staan die swart burgemeester van Washington DC, Marion Barry, huidig tereg op aanklagte van dwelmmisbruik en valse getuienis voor 'n hoof-jurie. Hoop vir 'n leier wat die skoene van Martin Luther King jr kan volstaan, lyk skraal. Daarom is die stryd wat die Mandelas verteenwoordig vir baie Amerikaners so belangrik, omdat hulle eie stryd vergeete geraak het en nie meer die kwaliteite het wat hulle romantiseer en waarmee hulle so totaal identifiseer in die Suid-Afrikaanse bevrydingstryd nie.

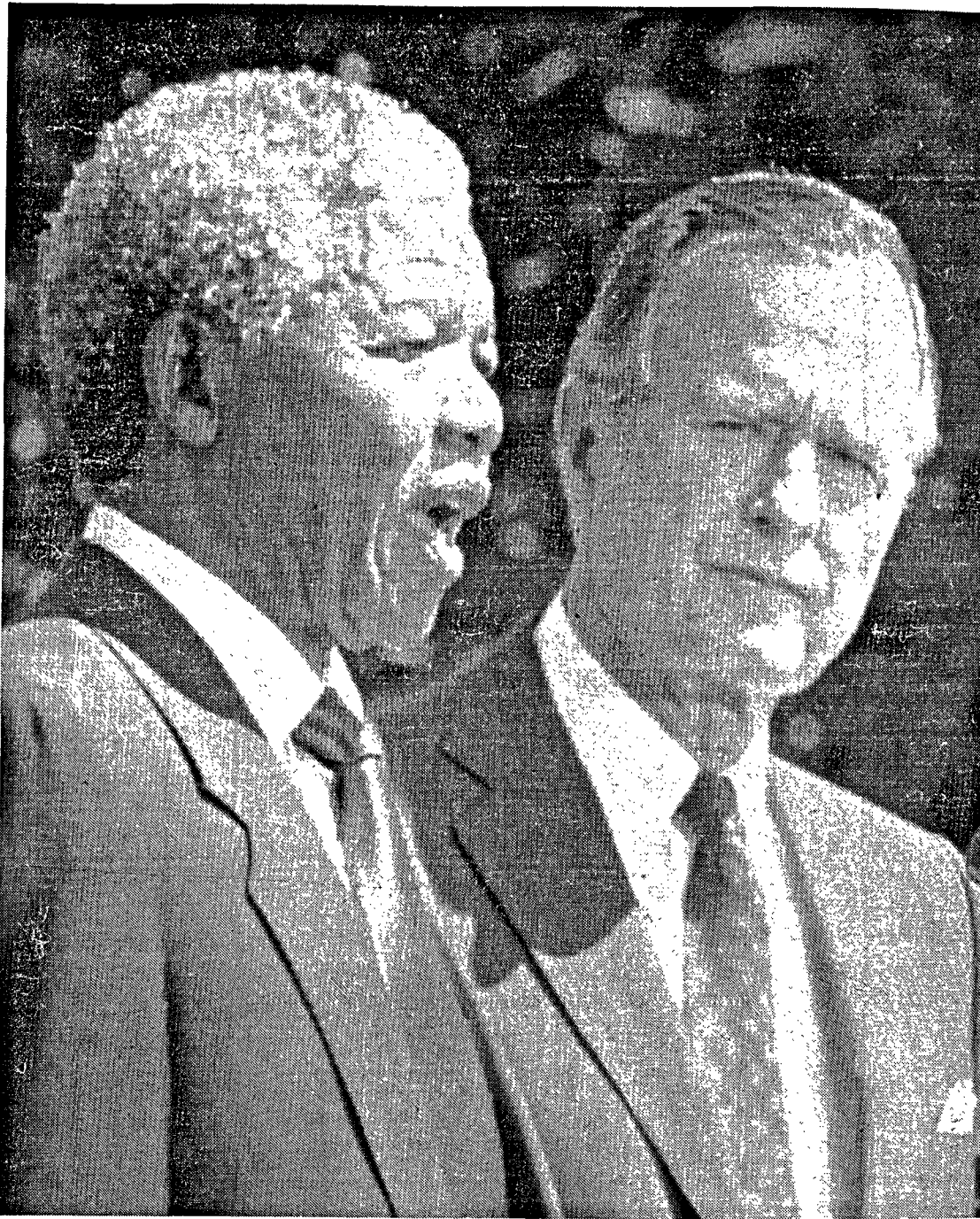
Nelson en Winnie Mandela dra die onsigbare tekens van die stryd: dié van aanhouding, van inperking, van vernedering en skeiding en van oorlewing.

En in hierdie omstandighede kom die Mandelas in die VSA aan. In New York, Boston en Washington DC het duisende mense saamgedrom om hulle te sien, om naby hulle te wees en om te kan sê hulle weet hoe die helde lyk.

Tydens 'n direkte uitsending met Ted Koppel van Nightline, het Mandela vir Koppel 'n paar minute lank sprakeloos - eintlik versteen - gehad en dit het nog nooit met Koppel gebeur nie.

In die konteks as die leier van die bevrydingsorganisasies was Mandela indrukwekkend in sy onverskrokke steun vir Arafat, Castro en Ghaddafi vir wie hy "brothers in the struggle" noem. En oral waar hy gegaan het en op alles wat hy gesê het, is sy woorde begroet met luide gejuig en krete van Amanda.

Die gesamentlike sitting van die Kongres was stampvol. Mense het selfs op die vloer van die Huis in die paadjies gestaan. Die atmosfeer was een van feesviering, eerder as die statigheid waarin in alle erns debat gevoer word oor die politieke sake van die dag. Toe Mandela inkom en vir die skare wuif, was daar 'n staande toejuiging wat drie minute geduur het. Selfs Suid-Afrika se ambassadeur, dr Piet Koomhof, het vurig saamgeklap. Niemand het ag geslaan op 'n Republikeinse lid van die Kongres se versoek, die vorige aand, om Mandela se toespraak voor die Kongres te boikot

Die ANC se vise-president Nelson Mandela en die Amerikaanse president George Bush by die Withuls.

(Foto: AP)

oor sy standpunt oor geweld nie.

As daar nog tot op daardie stadium twyfel was of Mandela se oproep tot die behoud van sanksies op dowe ore sou val, is dit vinnig uit die weg geruim. Hy het 'n vurige pleidooi vir die behoud van sanksies teen Suid-Afrika gemaak asook 'n sterk betoeg vir die ANC se beleid van 'n gewapende stryd gelewer.

"Ons mense sterf vandag nog as slagoffers van die gewapende agente van die staat wat nog steeds oorgehaal is om die wapen op te neem in verset teen die idee van 'n nie-rassige demokrasie," het Mandela in sy emosionele toespraak gesê.

Volgens Mandela was sanksies die hoof-aansporing vir sy vrylating en het hy die Kongres versoek om sanksies nie op te hef voordat 'n nuwe grondwet opgetrek is en demokratiese verkiesings plaasgevind het nie.

Mandela het die Kongres aan sy voete gehad. Elke nou en dan was daar 'n staande toejuiging, veral toe Mandela hom beroep het op die inspirasie van die Amerikaanse helde, George Washington, Abraham Lincoln, Thomas Jefferson, Marcus Garvey en Martin Luther King jr.

Mandela het die versekering gegee dat daar in 'n toekomstige Suid-Afrika 'n gemengde ekonomie sal wees, maar dat die hersverspreiding van rykdom noodsaaklik is. Hy het die belangrike rol van die private sektor beklemtoon en het aangedring op 'n veelparty-demokrasie met stemreg vir almal. Dit is juis om hierdie doel van

'n veelrassige demokrasie te bereik dat hy die Kongres versoek het vir die behoud van sanksies teen Suid-Afrika. "Keep the pressure on" het reeds 'n slagspreuk in die VSA geword. Tydens sy toespraak voor die Kongres kon 'n mens die heldeverering vir hom letterlik voel groei.

By 'n spog-geleentheid wat \$1000 per sitplek gekos het, het Mandela 'n ernstige beroep op Amerika gedoen om geldelike hulp aan Suid-Afrika te verleen wanneer die strukture van apartheid en rasse-diskriminasie heeltemal vernietig is.

"Nuwe beleggings sal dan 'n sleutelrol speel," het Mandela aan 'n juigende skare van sowat 20000 sterk by Washington se Konvensie-sentrum gesê.

"Ons moet die land vir vrede mobiliseer. Ons moet nou personeel vir die land se ekonomiese herstel oplei. En ons hoop dat julle ons hiermee sal bystaan."

Die geld wat by die geleentheid ingesamel is, sal aan die "strydende massas van Suid-Afrika" gaan, het hy gesê.

Winnie Mandela is as 'n heldin in haar eie reg begroet. Op Sondag het die South African Women's Day Committee 'n diens gehou ter ere van haar en "al die vroue in die Suid-Afrikaanse bevrydingstryd."

Die diens het 4nm begin, maar die hoofspreekster, Winnie Mandela, het eers 6.30nm opgedaag. In haar afwesigheid is sy tot 'n heldin verklaar. En baie van die belangrike vrouens in die

inspirasie vir ander vroue. Dit was 'n roerende oomblik toe die vrou van Marion Barry, Effi Barry, met haar kop trots omhoog ten spyte van die skandaal waarin haar man betrokke is, die verhoog opgestap het. Die gehoor het lank en aanhoudend geklap, as 'n teken van hul ondersteuning vir haar. Trane het oor haar wange geloop. Sy het die Mandelas bedank vir die geleentheid om haar deel van die geskiedenis te maak. Haar woorde was: "many of us never thought that we would be part of history but today when the plane doors opened I thought this is history, this is true history."

Jacqueline Jackson, die vrou van Jesse Jackson, het Winnie as spreker voorgestel. Sy het Winnie voorgestel as die vrou wat God gemaak het nadat Hy ná Sy skepping gerus het en besluit het Hy wil die perfekte mens maak, met die volgende kwaliteite: "she is air, she is sun, she is earth, she is like a breeze that transports seeds of change, she is a stream of information, she is justice delayed, she is justice denied."

Die byeenkoms was om hulde te bring aan die vrou van Suid-Afrika en hulde is gebring aan een vrou wat die simbool geword het van alle vrouens in die stryd.

Slegs 'n paar mense het die moed van hul oortuiging gehad om kritiese vrae te vra. Iemand het gevra hoekom Mandela die gebalde vuus wys en nie die vredesteken nie. 'n Ander het Mandela 'n sterk, maar nie 'n morele leier nie, genoem.

Daar is gewys op sy dubbele standaard: hy verwag van die VSA om homself in die binnelandse sake van Suid-Afrika in te meng om 'n onregverdige stelsel te help vernietig, maar hyself weier om die politieke stelsels en menseseregte-oortredings van Kuba, Libië en die PLO aan te spreek.

Phil Donahue, van die sensasionele Phil Donahue Show, het dit gewaag om aan Winnie Mandela te vra wat sy bedoel het toe sy gesê het "with our tyres and our matches we shall liberate this country." En hy het gevra oor Stompie Sepele. Maar hierdie kritiek het verdwyn teen die agtergrond van die statuut van Nelson en Winnie Mandela hier in die VSA. Hoeveel steun sy onwrikbare en voortgesette steun vir die gewapende stryd en aan mense soos Arafat vir Nelson Mandela gaan kos, sal eers veel later bepaal kan word.

*Amanda Gouws is 'n PhD student in Politieke Wetenskap aan die Universiteit van Illinois in die VSA.

GEWELD

Ons gemeenskaplike bekommernis

ANC - PATRICK LEKOTA
SAP - Brig LEON MELLET
DP - TIAAN van der MERWE

Vir die eerste keer saam aan die woord!

Maandag 2 Julie om 7.45nm
JCE EKSAMENLOKAAL, ST ANDREWS STRAAT,
PARKTOWN

Ons steun die reg om sonder vrees te leef

 FIVE FREEDOMS FORUM

Voëlvry?

Hoe vry is ons nou?

Joernaliste word steeds deur 'n magdom wette en regulasies beperk. Mense wat aan protes-optogte deelneem word steeds met traanrook gespuit, met knuppels geslaan en geskiët.

Die Publikasieraad gaan voort

om films en boeke te verban. Wetgewing wat verslaggewing oor die polisie, weermag en gevangenes beperk, word steeds toegepas. Die dinge vind steeds plaas ten spyte van die sogenaamde "nuwe Suid-Afrika", ten spyte van ontbannings en die gees van versoening waarvan ons elke dag hoor.

Jy kan jou stem voeg by die stryd teen sensuur deur by die Anti-Censorship Action Group (ACAG) aan te sluit.

Ons maandelikse publikasie (Update) dokumenteer alle wette en regulasies van sensuur. Ledegeld is R10 vir individue en R20 vir organisasies.

Vir meer inligting skakel: (011) 331-3517.

A C A G
ANTI-CENSORSHIP ACTION GROUP

JA, ek wil graag deel word van die stryd teen sensuur. Ek sluit in 'n tjek/posorder gekruis en uitbetaalbaar aan die Anti-Censorship Action Group vir die bedrag van R10 R20 . (Merk A.S.B.)

Naam: _____

Posadres: _____

_____ Kode: _____

Tel: (H) _____ (W): _____

Pos aan: Anti-Censorship Action Group, Posbus 260425, Excom 2023.

'n Diensplig-skuiwergat

Weermag los ANC-dienspligtige

PEARLIE JOUBERT

'n JONG gewetensbeswaarde van Pretoria, Louis Bredenkamp, het sy eie raad aan ander gewetensbeswaardes: "Sluit by die ANC aan en die weermag wil jou in elk geval nie daar hê nie."

Bredenkamp, 'n BS-student in sy finale jaar, het kort voor die Junie-eksamens 'n oproep van 7 Mediese Bataljon in Pretoria ontvang om 'n militêre kamp te doen.

Nadat hy 'n beëdigde verklaring afgelê het waarin hy sê dat hy as ANC-lid, weens sy gewete en politieke oortuigings nie bereid is om in die SA weermag diens te doen nie, het 7 Mediese Bataljon laat weet dat sy kampe afgestel is.

Hy sê egter dat hy nie 'n pasifis is nie. "Ek ondersteun die gewapende stryd en sien dit as een van die belangrike aspekte van die stryd teen apartheid.

"Ek sê nie dat ek nie by MK sal aansluit nie, maar tans kan ek 'n belangrike rol hier speel - om mense polities bewus te maak.

"Ek sal altyd gekant wees teen verpligte militêre diensplig omdat ek dink mense behoort 'n keuse te hê. Ek sal egter bereid wees om gemeenskapsdiens te verrig."

Bredenkamp se ouers is ook ANCLede en sy oupa het onlangs hul gesin ontarf weens hul politieke oortuigings.

"My pa se broer is 'n AWB-lid iewers in Natal en nadat mense in September verlede jaar nege skote

deur 'n venster geskiet het waar ek geslaap het, het dié broer gebel en gesê erger dinge sal nog met ons gebeur en dit is maar net die begin.

"Ons is nie baie naby aan dié deel van die familie nie omdat hulle destyds baie gekant was teen die idee dat my pa met 'n Engelssprekende vrou getrou het - dié familie kom uit Zimbabwe, maar praat nou nog van Rhodesië..."

Bredenkamp sê sy politieke oortuigings was deel van 'n geleidelike proses. "My ouers was altyd redelik liberaal en sou seker vir die gewese PFP gestem het, maar ek is nie nierassig groot gemaak nie - ek was jou tipiese liberaal."

Ná skool het Bredenkamp weermag toe gegaan. "Ek behoort eintlik ook die weermag te bedank vir my politieke oortuigings vandag - as Suid-Afrikaanse soldate het ons in Angola ingegaan om Unitate help met gevegstrategieë en ons het daar oor radio's gehoor hoe Magnus Malan kategories ontken dat die weermag in Angola is - dit was baie vreemd vir my."

Hiema skryf hy in by Tukkie en deur sy pa, wat toe reeds as versekeringsmakelaar swart vriende in townships gehad het, begin hy kennis maak met swartmense.

"Telkemale het die weermag my gestop, my kar deursoek en gevra wat ek in Mamelodi doen. Ons het ook telefoonoprope ontvang en ek is gedreig met 'n necklace indien ek weer na Mamelodi sou gaan."

"Hoewel my kuiery in Mamelodi aanvanklik heeltemal apolities was,

Louis Bredenkamp

is ek geleidelik deur dié dinge gepolitiseer."

In Desember is Bredenkamp saam met vier ander wit studente in 'n shebeen in Mamelodi in hegtenis geneem. "Ons is ondervra en ek is ook gevra of ek kontak met die ANC gehad het in Harare waar ek 'n pop-konsert bygewoon het."

Bredenkamp se pa se naam is onlangs in dokumente van die Burgerlike Samewerkingsburo gevind.

"Ek vind die samewerking tussen die BSB en weermag onaanvaarbaar. Ek vind ook die telefoonoprope wat ons al ontvang het - 'n man het eendag gebel en aan my pa gesê dat my lyk by die dodehuis is en hy dit moet kom uitken - sowel as die viktimisering deur die weermag onaanvaarbaar. Daarom weier ek om weer in die SA weermag te dien."

Bredenkamp is op die bestuur van Studente vir 'n Demokratiese Samelewing en sê in die lig van sy vorige ervarings met die weermag en sy ANC-lidmaatskap, sou dit "onredelik" wees om van hom te verwag om weermag-kampe te doen.

"Ek is nie skaam om vir ander studente te vertel dat ek 'n ANC-lid is nie. Ek dink ook dit is belangrik om met die regses te praat oor die ANC en die nuwe Suid-Afrika omdat daar soveel wanopvattinge bestaan."

Hy wil 'n "tipe gemeenskapsdiens" doen wanneer hy klaar gestudeer het - "ek sal egter ook nie die moontlikheid ontken dat ek een of ander militêre loopbaan in 'n toekomstige Suid-Afrika sal volg nie".

Twee gladde bekke praat tesame

AUDREY BROWN

LEON Mellet praat baie oor geweld. En volgende Maandag praat hy en die ANC se Natalse streekhoof, Terror Lekota, oor dié vraagstuk by 'n vergadering wat gereël is deur die Five Freedoms Forum.

Dit is die eerste keer dat verteenwoordigers van die regering en die ANC 'n openbare platform deel. Alle gesprekke tussen dié partye het sedert 2 Februarie plaasgevind binne die konteks van die onderhandelingsproses.

Beide Mellet en Lekota het in die middel-tagtigs bekendheid verwerf as woordvoerders vir die magtigste organisasies in die land - die United Democratic Front en die departement van Wet en Orde. Hulle het dag na dag op televisie verskyn om hul standpunte te stel.

Op daardie tydstip was hulle aan verskillende kante van die draad. Lekota was van die toneel af verwyder weens aanklagte van verraad, en Mellet kon alleen voortpraat. Nou gaan hulle saampraat.

Maar die ironie van die saak ontglim blykbaar vir Mellet: In sy eie woorde praat hy "aldag" met mense van die ander kant.

"Ek het nie probleme om met Lekota 'n verhoog te deel nie. Ek sien baie uit daarna. Maar ek gaan nie oor politiek

praat nie, ek praat net oor misdaad. En vir ons is geweld misdaad. Maar met Lekota het ek vrede."

Mellet het selfs saam met Thabo Mbeki op televisie verskyn toe die

Amerikaanse joernalis Ted Koppel 'n fotosessie gereël het tydens Nelson Mandela se vrylating.

Dit is seker die "name of the game" deesdae.

Terror Lekota

Nou moet oor Cottesloe gepraat word

HENNIE SERFONTEIN

DIE omstrede Cottesloe-konferensie van dertig jaar gelede is die onderwerp van 'n bespreking op 'n historiese kerke-byeenkoms wat binnekort gaan plaasvind. Deelnemers daaraan is die lidkerke van die SA Raad van Kerke en die blanke Nederduitse Gereformeerde Kerk (NGK).

Hierdie beraad sal gehou word voor die groot byeenkoms van alle kerke en kerkgenootskappe wat nou in Novemer gaan plaasvind nadat staatspresident FW de Klerk die regering se betrokkenheid daaraan onttrek het.

Vroeër vanjaar het eerwaarde Frank Chikane, die algemene sekretaris van die SARK, dit duidelik gestel dat die hele kwessie rondom Cottesloe 'n groot struikelblok is vir toekomstige gesprekke met die NGK. Dit moet eers uit die weg geruim word voordat lidkerke van die SARK om 'n konferensietafel met die NGK sou sit.

Ná die 1960 Cottesloe-beraad het verteenwoordigers van die NGK onder politieke druk geswig. Hulle het hulself gedistansieer van besluite waarin apartheid verwerp is en wat entoesiasies deur hulleself ondersteun is.

Ook het die NG kerk homself onttrek van die Wereldraad van Kerke en die SARK.

In die drie dekades daarna het die NG kerk geweier om deel te neem aan gesprekke met die SARK of om hul byeenkomste by te woon, selfs as waamemers. Uitnodigings deur die SARK na vergaderings is eenvoudig geïgnoreer.

Professor Johan Heyns, voorsitter van die Algemene Sinode van die NGK, sê: "So 'n vergadering tussen die NGK en SARK gaan wel plaasvind. Ons wag net op die uitnodiging van die SARK wat die beraad reël."

Dokter Allan Boesak, moderator van die NG-sendingkerk was die dryfkrag agter die skerms om hierdie versoeningsbyeenkoms moontlik te maak, na gesprekke tussen hom en leiers van die SARK en met professor Heyns.

SHE'S GOT WOBBLY LEGS AND A PROUD MOTHER.

AND THOUSANDS OF ENEMIES.

The more we change the world to suit us, the more we threaten the plants and animals around us. People, pollution, drought, over-population ...these are just a few of the enemies. For Shell, the issue is clear. We know that we have to exercise the highest possible degree of responsibility in everything we do.

Working
to make a difference.

Rol van kerk dramaties verander

INA VAN DER LINDE

DIE einde van 'n lang, traumatiese hoofstuk in die geskiedenis van die Suid-Afrikaanse Raad van Kerke het dié week tydens die SARK se jaarlikse Nasionale Konferensie in Bellville ten einde geloop. Die besef dat die "kerk in op-

posisie" met die wettiging van die PAC en die ANC en die nuwe vryheid wat politieke organisasies en vakbonde geniet, 'n deel van sy wese moet afstaan, het die SARK in 'n identiteitskrisis gedompel.

Dit het tyd geword vir 'n ernstige voorraad-opname.

"Ons moet op 'n ander manier

as voorheen sensitief wees vir die politieke organisasies se bestaan en teenwoordigheid. Sulke sensitiwiteit kan die vorm aanneem - van beraadslaging, samewerking met, of algehele onpartydigheid", het die uittrekkende president, dr Manas Buthelezi, gesê.

Die basiese taak van die Kerk sê hy, is evangelisasie, die besorging van hongeres en naaktes, om profeties op te tree, en sake soos geregtigheid en versoening aan te spreek.

Die SARK het veral ná die 1976-opstande in Soweto toenemend die politieke leemte begin vul wat gelaat is deur die voortdurende vervolging en aanhouding van anti-apartheidsgroepe en -leiers. Hulle het ook begin om politieke rigting aan te dui en het die verspreidingspunt geword waarheen humanitêre hulp van regoor die wêreld begin stroom het.

"Apartheid het gesorg dat die SARK ontwikkel het tot 'n massiewe agentskap wat fondse ontvang en versprei", het dr Buthelezi dit vroeër die week gestel.

"Apartheid het die SARK se agenda so oorheers dat basiese verantwoordelikhede verwaarloos is", meen hy.

Dit het ook onlangs begin blyk dat die positiewe veranderinge in Suid-Afrika en ander ontwikkelinge wêreldwyd die moontlikheid al hoe sterker laat word dat die SARK se inkomste, wat veral kom van goedgesinde kerke en organisasies in Europa en Amerika, kwyn.

Dit dwing die SARK om ernstig na binne te begin kyk.

Die SARK se begroting het die afgelope nege jaar gegroei van sowat R3 miljoen in 1981 tot R29.07 miljoen in 1989.

Vanjaar se begroting van R34,6 miljoen moes gesnoei word tot sowat R26 miljoen.

Van hierdie bedrag dra lidkerke net sowat drie persent by.

Die finansiële krag van die SARK het bygedra tot die sosiale invloedrykheid van die liggaam in die gemeenskap. Wat gaan in die toekomst hiervan word, word gevra.

Manas Buthelezi

Die sterk finansiële posisie van die SARK het ook 'n ander uitwerking op die ekumeniese liggaam gehad. Dit het heeltemal onafhanklik begin funksioneer van die kerke wat aan hom sy bestaansreg verleen.

Hieroor was besoekende kerkleiers krities. Kritiek, veral van wit kant, word gehoor dat die SARK ontwikkel het tot 'n entiteit wat 'n lewe van sy eie voer. Dit het 'n onafhanklike bron van inkomste en 'n eie agenda.

Vir die eerste keer vra lidkerke wat gaan gebeur indien die SARK se inkomste begin opdroog. Lidkerke sal nie die SARK se agenda kan voortsit nie, want hulle gaan meesal self gebuk onder eie finansiële laste en kan skaars hul eie begrotings laat klop.

'n Debat wat in die toekomst sterker na vore sal kom, is die historiese en teologiese verskille tussen

kerke en die SARK, sê dr Buthelezi.

"Ons het aanhoudend vir diegene daarbuite gesê dat ons reeds verenig is, omdat ons dieselfde maatskaplike kwessies aanpak. Is dit genoeg? Wat gaan van ons eenheid word as apartheid daarmee heen is?"

Hy en verskeie ander kerkleiers meen die SARK het 'n nuwe visie en nuwe idees nodig vir sy taak in 'n nuwe Suid-Afrika. Vele kerkleiers het dié week beklemtoon dat die taak van die "kerk in opposisie" om geregtigheid en versoening te predik, nie saam met apartheid sal verdwyn nie.

Die ware toets van die integriteit van die SARK het een bejaarde predikant gesê, is of die liggaam in 'n tyd wat sy stem nie meer so baie gaan tel as voorheen nie, in staat gaan wees om die kleed van die dienskneg om te hang.

Chikane skets kerk se politieke rol

Frank Chikane

INA VAN DER LINDE

DIE konsep dat die afbreekproses van die stelsel van apartheid eers 'n onomkeerbare stadium moet bereik voordat sanksie-druk op Suid-Afrika opgehef kan word, het 'n waterdige definisie nodig, het eerwaarde Frank Chikane, hoofsekretaris van die SA Raad van Kerke (SARK) vandeeweek in sy verslag voor die 22ste Nasionale Konferensie van die liggaam gesê.

Chikane het in 'n lywige verslag oor die huidige stand van sake in die land, 'n aanduiding gegee dat die SARK steeds 'n rol wil speel in die onderhandelingsproses vorentoe.

Die afbreekproses van apartheid sal net onomkeerbaar wees wanneer "die grondwetgewende vergadering bevestig is en die soewereine mag van die bestaande wetgewende strukture verwyder is," het Chikane gesê.

Chikane sê solank as wat die mag om wette vir die land te maak in die huidige wetgewende strukture gesetel is, sal 'n meerderheidstem in die parlement die hele proses kan omkeer.

In 'n voorstel wat na verwagting deur die konferensie aanvaar sal word, vra Chikane, dat:

- * die bogenoemde definisie van onomkeerbaarheid aanvaar word en landwyd en internasionaal bekend gestel word;
- * die SARK sy huidige standpunt oor sanksie-druk behou totdat die proses van onomkeerbaarheid bereik is;
- * die internasionale gemeenskap aangemoedig word om die SARK se standpunt aan hul regerings en ander instellings te stel.

Chikane het gesê die ANC en die PAC glo dat 'n grondwetgewende vergadering die mees demokratiese meganisme is om oor 'n nie-rassige, demokratiese grondwet vir Suid-Afrika te besluit.

Chikane het ook gevra dat die konferensie moet besluit om die regering te vra om alle struikelblokke te verwyder, om te besluit dat 'n grondwetlike vergadering die doeltreffendste metode van onderhandeling is; dat die doodsvonnis heeltemal afgeskaf moet word; dat die landwet op grondbesit afgeskaf word en dat ondersoek ingestel word na die wyse waarop 'n herverdeling van grond moet plaasvind.

SAUK dank Erasmus af

JACQUES PAUW

DIE hoof van opvoedkundige programme van die SAUK, dr Pieter Erasmus, is na maande van bittere twis, 'n hooggeregshofsake, 'n interne dissiplinêre verhoor en verskeie nywerheidshofsake deur die korporasie afgedank.

Die drama rondom Erasmus het in Augustus verlede jaar begin toe Vrye Weekblad berigte gepubliseer het dat drie senior bestuurders van die SAUK ernstige klagtes van korrupsie, wanbestuur en geldvermorsing teen Erasmus aanhangig gemaak het.

Die amptenare het beweer dat hulle vir maande die slagoffers van intimidasie en viktimisering van Erasmus was. 'n Hooggeregshof-interdik van die SAUK en Erasmus om Vrye Weekblad te verhoed om die artikels te publiseer, het misluk.

Erasmus is twee weke gelede skielik afgedank - enkele maande nadat hy tydens 'n dissiplinêre verhoor, waartydens daar na bewering verskeie ongerymdhede plaasgevind het, op 81 klagtes onskuldig bevind is.

Sy status in die SAUK is nogtans verlaag toe die departement van opvoedkundige programme in twee verdeel en 'n direkteur, Gerrit Coetzee, bokant hom aangestel is.

Daar is tans drie hangende nywerheidshofsake rondom Erasmus se doen en late.

Erasmus self het 'n nywerheidshofsake teen die SAUK waarin hy aanvoer dat ondanks die feit dat hy onskuldig bevind is, sy status en aansien verlaag is.

Die SAUK se rede vir Erasmus se ontslag is die "groot gaping" wat tussen hom en sy personeel ontstaan het.

Die SAUK is vir maande daarvan beskuldig dat hulle ondanks bewyse van ernstige korrupsie teen Erasmus, in gebreke gebly het om teen hom op te tree.

So byvoorbeeld is hulle in besit van 'n bandopname waarin 'n bekende filmmaker vertel hoe hy Erasmus omkoop.

In die verslae van die drie bestuurders word gesê dat Erasmus aan senior personeel vertel het dat hy genoeg bewyse van wangedrag en korrupsie deur senior personeel van die SAUK het om "die hele plek in duie te laat stort".

Verskeie versoeningspogings is die afgelope jaar deur die SAUK onderneem om die geskille tussen Erasmus en sy personeel te besleg.

Nege personeellede het al klagtes teen Erasmus ingedien.

DIÉ WEEK

Wêreld:

Doodskoot vir dwelms

China herdenk anti-narkotikadag met 'n internasionale forum en die teregstelling van 14 dwelmsmokkelaars in Beijing. Terwyl Chinese en internasionale amptenare die forum bywoon, word die smokkelaars in kettings en boei na 'n stadion gely waar hulle voor 40 000 skreeuende mense ter dood veroordeel word. Hulle word elkeen met 'n koeël in die nek tereggestel.

Opstand oor pryse

Orde word herstel in die meeste dele van Lusaka, Zambië, ná twee dae van geweldpleging in protes teen die verhoging van die prys van mieliemeel, die land se stapelvoedsel. Meer as 30 mense sterf en 'n aandklokkeël word ingestel.

EEG behou sanksies

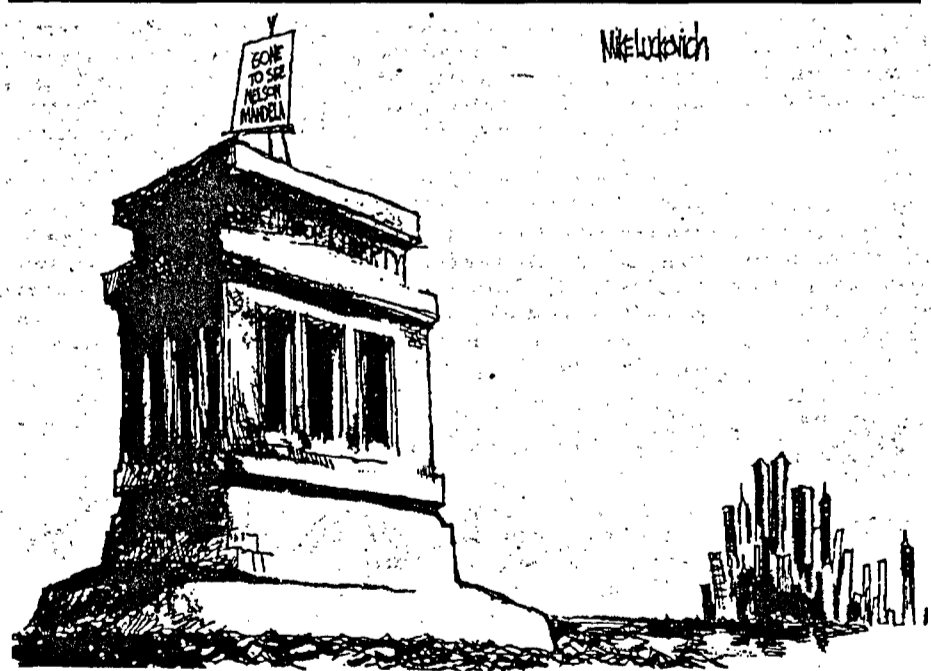
Die Europese Ekonomiese Gemeenskap besluit om anti-apartheid sanksies in stand te hou, maar om steun aan die slagoffers van apartheid te vermeerder. Die gemeenskap sal die geleidelike afskaffing van sanksies oorweeg sodra daar duidelike tekens van onherroepelike verandering in Suid-Afrika getoon word.

Arafat bekommerd

Die voorsitter van die Palestynse Bevrydingsorganisasie (PLO), Jasser Arafat, wie se lewe volgens bronne in Palestina in groter gevaar is as ooit tevore, verkies die veiligheid van Bagdad. Arafat vrees Israelse weerwraak vir die PLO se onsuksesvolle kommando-klopjag op dié land se kus in Mei vanjaar.

Rushdie help Iran

Salman Rushdie, die omstrede Islamitiese skrywer, wat skuiling hou teen 'n doodsvonnis wat deur die afgestorwe Ajatolla Khomeini van Iran meer as 'n jaar gelede afgekondig is, skenk 5000 pond aan die slagoffers van die aardbewing in Iran. Rushdie stort die geld in 'n fonds wat deur 'n Britse dagblad, The Independent, daargestel is.

Mike Luckovich - Atlanta Constitution in Newsweek

Unita wil praat

Unita kondig aan dat hy nog op Portugese amptenare wag om verdere direkte gesprekke tussen dié organisasie en die Angolese regering te bewerkstellig. Volgens Portugese amptenare het albei partye ingestem om mekaar binne die eerste twee weke in Julie weer vir samesprekings te ontmoet.

Lewensgevaarlik

Alhoewel baie mense dink kakkerlakke is meer

TERRORISTE - GALERY

Weynl Deysel In Die Transvaler, 25 Junie 1990

afskuwelik in lewende lywe, is hulle meer gevaarlik wanneer hulle dood is. Volgens bevindinge in 'n studie wat deur Amerika se departement van landbou gedoen is, skei die uitgedroogde kokkerot-reste proteïene af wat ernstige allergieë en selfs die dood by mense kan veroorsaak.

Tamil-stryd hervat

Sri Lanka maak gereed vir 'n lang, bloedige guerilla-stryd met Tamil-rebelle nadat 'n veldtog vir 'n onafhanklike tuisland hervat is ná meer as 'n jaar se vredesamesprekings. Honderde bewapende jong mense van die Liberation Tigers of Tamil Eelam gaan terug na die woude van dié land se noord-oostelike streek om hul wapens op te neem teen die regering van die land.

Vryheid herdenk

Mosambiek herdenk 15 jaar van vryheid van Portugese oorheersing met 'n plegtige herdenkingsfeesviering en hernieude toewyding om 'n einde te maak aan die brutale burger-oorlog wat die land teister. Nege-honderd-duisend mense is die afgelope 15 jaar dood en 90 persent van die bevolking is in armoede gedompel. President Joachim Chissano stel opnuut vrede, die normalisering van die lewe van alle Mosambiekers en die herstel van die land se ekonomie as die regering se prioriteite.

Mike Luckovich

die afstel van 'n waterskeidende party-vergadering skerp gekritiseer het. 'n Woordvoerder vir die komitee sê die vergadering sal dié naweek plaasvind, gevolg deur 'n kongres.

Suid-Afrika:

Sinnelose geweld

Die ANC en die PAC veroordeel die "sinnelose geweld" in Khayelitsha naby Kaapstad nadat plakkerstrukture aan die brand gestek is tydens gevegte tussen dié twee organisasies. Beide organisasies kondig aan dat 'n toesighoudende komitee saamgestel is nadat twee mense dood is en 22 dakloos gelaat is.

Aanhoudings duur voort

Volgens 'n verslag van die Kommissie vir Menseregte is 51 mense sedert 1 Januarie 1990 aangehou ingevolge artikel 29 van die Wet op Binnelandse Veiligheid. Sedert die aankondiging van die Noodtoestand in Julie 1985 tot 8 Junie vanjaar, is 41 700 mense in hegtenis geneem. Gedurende dié tyd is 12 100 mense ingevolge die Wet op Binnelandse Veiligheid aangehou.

Op 23 Junie stop 'n groep werkers wat van 'n vergadering in Pretoria af kom, by 'n garage op Groblersdal. Hulle sing vryheidsliedere en 'n groep polisiemane in 'n voertuig sonder 'n nommierplaat rand een van die werkers aan. Al die mense word na die polisiekantoor op die dorp geneem. Kort daarna word drie van die werkers in die Philadelphia-hospitaal opgeneem.

Gunn in hegtenis

Shirley Gunn, 34, word deur die polisie in hegtenis geneem in verband met die bomontploffings twee jaar gelede by Khotso Huis en Cosatu Huis in Johannesburg. Die polisie is steeds op soek na twee ander mense wat na bewering ook betrokke was by dié ontploffings. Gunn word ingevolge die Wet op Binnelandse Veiligheid aangehou.

Verset op Ashton

Een persoon word doodgeskiet, een ernstig in die bors gewond, vier kinders word in die gesig geskiet en 20 mense word gewond in polisie-optrede teen 4 000 inwoners van Ashton in die Kaap wat aan 'n weeklange verset-aksie deelneem. Hulle eis die verbetering van geriewe in hul woongebied. Op die dorp keer lede van die polisie se onluste-eenheid die mense voor en skiet op hulle met traanrook, rubberkoeëls en donshael.

Ondersoek 'n bespotting

'n Woordvoerder van die David Webster-trust sê die onwilligheid van die Harms-kommissie om sekere sleutelpersone voor die kommissie te roep, maak 'n bespotting van dié ondersoek na bedrywighede van die polisie-moordbendes en

die Burgerlike Samewerkingsburo. Die woordvoerder sê die minister van Verdediging, genl Magnus Malan, moes voor die kommissie getuig.

ANC open in Windhoek

Die Uitvoerende Raad van die ANC open 'n ANC-kantoor in Windhoek op uitnodiging van die Swapo-regering. Abbey Chicane, 'n senior ANC-lid, word as die eerste woordvoerder van die ANC in Namibia aangewys.

Chikane vra sanksies

Tydens die Suid-Afrikaanse Raad van die Kerke se nasionale kongres in Kaapstad, stel die algemene sekretaris van die SARK, Frank Chikane, 'n elf-punt plan voor waaronder die volgehoue toepassing van sanksies, die afskaffing van doodstraf en die onmiddellike ontbinding van die Burgerlike Samewerkingsburo geëis word. Chikane sê die ministers van Wet en Orde en van Verdediging, Adriaan Vlok en Magnus Malan, is verantwoordelik vir die moordbendes en het geweet van hul bedrywigheede. Hy vra vir die onmiddellike afdanking van dié twee ministers. Hy kritiseer ook die Harms-kommissie omdat net vyf van die 265 insidente wat voor die kommissie gelê is, ondersoek is, en omdat net sewe van die 200 lede van die BSB voor die kommissie genoem is.

SA-spioen vrygelaat

As deel van die onderhandelinge tussen die ANC en die NP-regering, word die beweerde polisie-spioen, Billy van Zyl, deur die ANC vrygelaat. Van Zyl, 28, was 'n fotograaf van die Oos-Kaapse koerant, Eastern Province Herald. Hy het in 1984 aan vriende gevra om hom aan ANC-lede in Botswana voor te stel omdat hy nie militêre dienspelig wil verrig nie en 'n ANC-soldaat wil word. In Augustus 1984 verlaat Van Zyl die land op sy motorfiets en tree met die ANC in Botswana in verbinding. Die minister van Wet en Orde, Adriaan Vlok, sê Van Zyl is deur die ANC aangehou nadat hy dié organisasie geïnfiltrer het. Van Zyl word vir 18 maande in die ANC-kamp, Quatro, aangehou. Olivia Forsyth, oud-spioen, bevestig dat Van Zyl vir die Veiligheidspolisie gewerk het.

Plakkers wen hofbevel

Regter C Margo reik 'n hofbevel uit wat verhoed dat die plakkers in die Midrand-gebied, tussen Johannesburg en Pretoria, se huise deur die Midrand-stadsraad en die bou-onderneming, Hawk Structures, platgeslaan word. Baie van die plakkers woon sedert 1986 in dié gebied.

Bop-inwoners vlug

Ongeveer 800 families vlug uit Bophuthatswana na Suid-Afrika om gedwonge verskuivings van die Mangope-regering vry te spring. Dié inwoners wat vroeër in Mabopane en die Winterveld-gebied gewoon het, begin om nuwe strukture in Soshanguve naby Pretoria op te rig.

Die massa instroming van plakkers uit Bophuthatswana na die Midrand-gebied is volgens die Suid-Afrikaanse Departement van Binnelandse Sake deur 'n misverstand veroorsaak. Duisende plakkers van die Winterveld-Odi gebied in Bophuthatswana vlug paniekbewange oor die grens nadat hulle bevel ontvang het dat grond-eienaars tot 30 Junie kans het om "onwettige bywoners" uit te skop.

"ANC arrogant"

Die president van Inkatha en hoofminister van KwaZulu, Mangosuthu Buthelezi, sê hy is bereid om "skouer-aan-skouer" met die ANC-vice president, Nelson Mandela, te staan en 'n beroep op vrede in Natal te doen. Kort hierna vertel Buthelezi aan 'n Hongaarse joernalis dat die beeld van die ANC en die UDF deur die media opgeblaas is en dat die ANC vir jare - "baie arrogant" - homself as die regering in ballingskap beskou het. Hy sê die ANC aanvaar geen neutraliteit of teenkanting nie en dat die ANC se beleid gevaarlik is omdat dit tot sterk rassistiese botsings lei.

* Alle berigte deur AFP en Sapa

'Die Akademie is nie my bybie nie'

Krog herverdeel Hertzogprys

KOOS PRINSLOO

DIE Kroonstadse digter Antjie Krog gaan 'n gedeelte van die Hertzogprys gee aan uitgewers "wat demokraties let". Met die res van die skamele R2000 gaan sy Afrikaanse kinderboeke koop wat sy aan die biblioteke van die Congress of South African Writers (Cosaw) gaan skenk.

Dié aankondiging het Krog verlede Vrydagaand al rymende gemaak toe sy die Hertzogprys vir poësie vir haar bundel "Lady Anne" van die Suid-Afrikaanse Akademie vir Wetenskap en Kuns in Pretoria ontvang het.

Haar toespraak het die vorm

Antjie Krog

van 'n gedig aangeneem: 'n rym wat 1 minuut neem om te lees. (Die organiseerders van die bekro-

ningsfunksie het gevra dat prysweners se "dankwoord" kort moet wees, "nie langer as een minuut nie"!)

In haar dankwoord het sy die Akademie skerp gekritiseer, onder andere gesê "die Akademie is nie my bybie nie" en die stoere organisasie daaraan herinner "hoe tot die dood toe dinge was en nie wou ruimte gee nie".

"As 'n mens jou gewig oteenseglik ingooi agter die mense wat jare reeds al werk aan 'n nuwe Suid-Afrika, besef 'n mens hoe alles herdefinieer moet word," het Krog vandeeweek gesê oor haar besluit om die geld nie vir haarself te hou nie, maar te herverdeel.

"'n Mens besef ook dat die situasie sodanig verander het dat jy nie sonder meer voorgangers se optrede kan navolg nie. Breytenbach se welering (van die Hertzogprys) was direk en dramaties. Ook verdienstig."

Maar nou, 'n paar jaar later, voel sy anders, sê Krog.

"Ek vat die prys met die uitsluitlike doel om dit te herverdeel. Die eer sowel as die geld. Die geld word verdeel tussen uitgewers wat omgee vir demokrasie, soos byvoorbeeld Taurus en Prog-uitgewers van St. Helenabaal."

Krog gaan 60% van die geld daarvoor aanwend. Met die 40% wat oor is gaan sy Afrikaanse kinderboeke koop waarin swart en

wit kinders as gelykes en maats uitgebeeld word. Dié boeke gaan sy aan Cosaw se rondreisende tasbiblioteke skenk.

"Die boeke kom dan uit by organisasies soos Cosaw wat nie net verantwoordelik is vir die opbou van 'n kolossale kultuurbewustheid nie, maar 'n verryking in talie mense se lewens bring - bevoorregtes en nie-bevoorregtes," sê Krog.

En as laaste gedagte: "Dis vir my reg dat Afrikanergeld so verdeel word."

(Lees in die rubriek Prontuit elders op die blad hoe die Akademie se bekroningsplegtigheid verloop het.)

PRONTUIT

'n Aandjie wat jou dood kan beteken

DAAR steek waarheid in die gerug dat lede van die Suid-Afrikaanse Akademie vir Wetenskap en Kuns dikwels kort ná die jaarlikse bekroningsplegtigheid te sterwe kom. By dié okkasie - deur prof Elize Botha as 'n aand vol "luister en bewoëheid" beskryf - doen hulle die kwaal of skeet op wat hulle einde beteken.

"'n Aand vol luister" is inderdaad 'n vanpaste benaming. Verlede Vrydag is daar in Pretoria veertien bekronings gemaak, en dit beteken: veertien huldingstoesprake, veertien bedankingstoesprake - afgesien van die skriflesing en gebed, die verwelkoming, die seremoniemeester se flou grappies, die bedankings aan die einde en, les bes, die oorhuldigings van blomme aan die dames.

Dié bykans twee-en-'n-half uur van akademiese luister bring 'n mens deur in uiterste liggaamlike ongerief. Die stoele in die Musaion is ontwerp om die oormoedige te teister. So ongeveer na 'n uur begin dit voel asof jy op 'n waatlemoen of 'n rugbybal sit, gestut deur 'n rigleuning wat, hoe jy jou ook wend en keer, dreig om jou rugstring te halveer.

Terwyl die een akademiese lof-

Die SA Akademie vir Wetenskap en Kuns se jaarlikse bekroningsplegtigheid is verlede Vrydag in die Musaion op die kampus van die Universiteit van Pretoria gehou. GERRIT OLIVIER was daar

tuiting op die ander volg, sytel die koue al dieper in die verkalkte gebeendere om ons in. Om tegelyk deftig en warm aangetrek te wees, is byna 'n onmoontlike opgaaft, en so word die aand 'n aanslag op die gehoor se gesondheid.

In een stadium het 'n vrou hier naby ons onbeterlik aan die hoës geraak. Ek wonder of sy al opgehou het. Een van my kollegas het die hele aand met 'n afgryselike trek tussen die blaaië naby die deur gesit. Sy is Katoliek en sal die Here se hulp nodig hê.

Die aand word gekenmerk deur byna neurotiese beplanning. Op die plan van die verhoog wat saam met die uitnodigingskaartjie gestuur word, staan daar in bo-kas met pyltjies: BLOMME - STOELE - KLEIN TAFELTJIE - KATEDER - WATERSKEURER - GLAS. Vir die swaksiendes en die vergeetagtiges.

Die glas, hoor ek, het toe op die verkeerde plek gestaan.

'n Mens gaan nie ongestraf na 'n bekroningsplegtigheid van die Akademie nie. Die toesprake het bestaan uit die gewone akademiese eerbetoen, gevolg deur die gewone onderdanige akademiese bedankings. Byna almal het te lank gepraat, veral omdat 'n mens nie net 'n goeie vakman nie, maar ook 'n goeie mens moet wees om 'n Akademie-prys te kry.

Voeg hierby die tyd wat dit neem om ou bene by die trappies op na die verhoog te dra, en die aand word steeds langer.

Op die verhoog: professor Elize Botha, die voorsitter, staatspresidensiële toekenning op die hart, wat aan die begin van die verrigtinge saam met dr Louw Alberts met skrefiesoë die saal intuur. Langs hulle: die gashere doktors Tjaart van der Walt en Flip Smit, vergesel van hulle gades.

En dan die seremoniemeester, oor wie se gemoedelik-chauvinistiese aanpak ek tog iets meer wil sê. "Daar is ook mooi dames onder ons vanaand," het hy kams gesien om te sê toe hy een van die prysweners, dr Hermien McCaul-Domisse, aan die gehoor voorstel.

Waarskynlik val so 'n opmerking nie eens op in 'n geselskap waar 'n vrou maar altyd saam met haar man opdaag nie. En deftig aangetrek, al het manlied die verveligste pak aan. By die Akademie-aand vra hulle nie aan 'n vrou wat sy doen nie, nee: hulle vra wat haar man doen.

Die aand is mooi netjies afgerond toe twee truttige mandjies-met-blommetjies oorhandig is aan mevrou doktors Van der Walt en Smit. Omdat hulle mans so oulik en gaaf is. Professor Botha, daarenteen, het haar eie mandjie blomme gekry, aangedra deur nog een van die drawwende dametjies-in-diens-van-doktor-Geldenhuis.

Of dit voor of na die gebed was, weet ek nie meer nie, want ek het die

heeltyd gewonder: waar is meneer professor Botha? en waar sy mandjie blomme?

Die voorsitter het in haar slotwoord die gehoor verseker dat die Akademie glo aan "dienslewering" aan die hele Suid-Afrikaanse gemeenskap. Wat ek die aand om my gesien het, was 'n uiters eksklusiewe, uiters Afrikaanse en uiters chauvinistiese klub, wat haar vermoedelik as 'n soort ere-man beskou.

By die onthaal ná die tyd is ons bygehoop deur 'n hoogs geleerde proleet wat dadelik begin het met 'n rassistiese grap oor die Hendrik Verwoerd-hospitaal. Toe hy my met 'n vriendin sien staan, wou hy dadelik weet of ek haar "goewerment" is.

Waarskynlik het hy aangeneem dat almal wat daar aanwesig was, sy waardesisteem sou deel. Die "nuwe Suid-Afrika" is waaragtig nog nie in sig van baie bekleeders van leerstoel en houers van doktorsgrade in Akademie-geledere nie. Hulle ergas is nog dr Geoff Cronjé, die blattantste apologet van apartheid ooit.

Toe ek terugry en die liggies van Johannesburg sien, het dit gevoel asof ek 'n skoen uitrek wat my die hele dag al gedruk het. Ek was al op baie plekke, maar nog nooit so ver van die huis af as nou die aand in die Musaion nie.

Meer bek as binnegoed

THE EVENING WOLVES

Deur Joan Chase

Methuen: R54,95 (hardeband)

HAZEL WOODWARD

MISKIEN sou die titel "The Evening Dog" meer van pas gewees het, want van die geringe gevoel van bedreiging wat die boek by jou optoor, kom nooit iets nie. Dit verwys na die pa en sy verhouding met sy kinders, maar hy's meer bek as binnegoed. Hy kan nooit 'n regte egte wolf in sy kinders se lewens wees nie, omdat hy sy selfkennis met hulle deel. Hy word aanmekaar aangehaal deur die ander karakters - maar jy's nooit in sy kop nie.

Die leser spring wel in al die ander karakters se koppe rond, dié van sy vrou, sy seun en sy twee dogters, maar hulle is nie geloofwaardige figure soos die pa nie. Hy is 'n geheel: 'n goed-beskrewe, geronde figuur met 'n hele paar fasette en hang-ups.

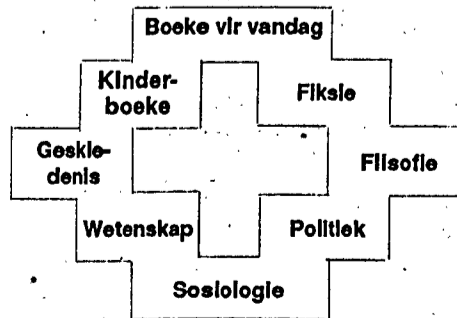
Maar Joan Chase speel te veel pop met die vier vertellers. Die woorde wat sy in hulle monde sit, is nie geloofwaardig nie. Byvoorbeeld, die nuwe vrou praat van hoe 'n goeie vrou 'n man moet bystaan en die wonderwerke wat sy daarmee kan verrig. Goed, 'n vrou kan pligtelik haar man bystaan, maar 'n volwasse vrou kan tog nie glo dat sy hom op dié manier sal verander nie. Ek's jammer, dit klink eenvoudig nie eg nie. Sy's tog 'n weduwee, nie 'n jong meisietjie met sterretjies in haar oë nie. Sy weet mos, of behoort te weet: There are no good men.

En dit is maar waaroor die boek gaan.

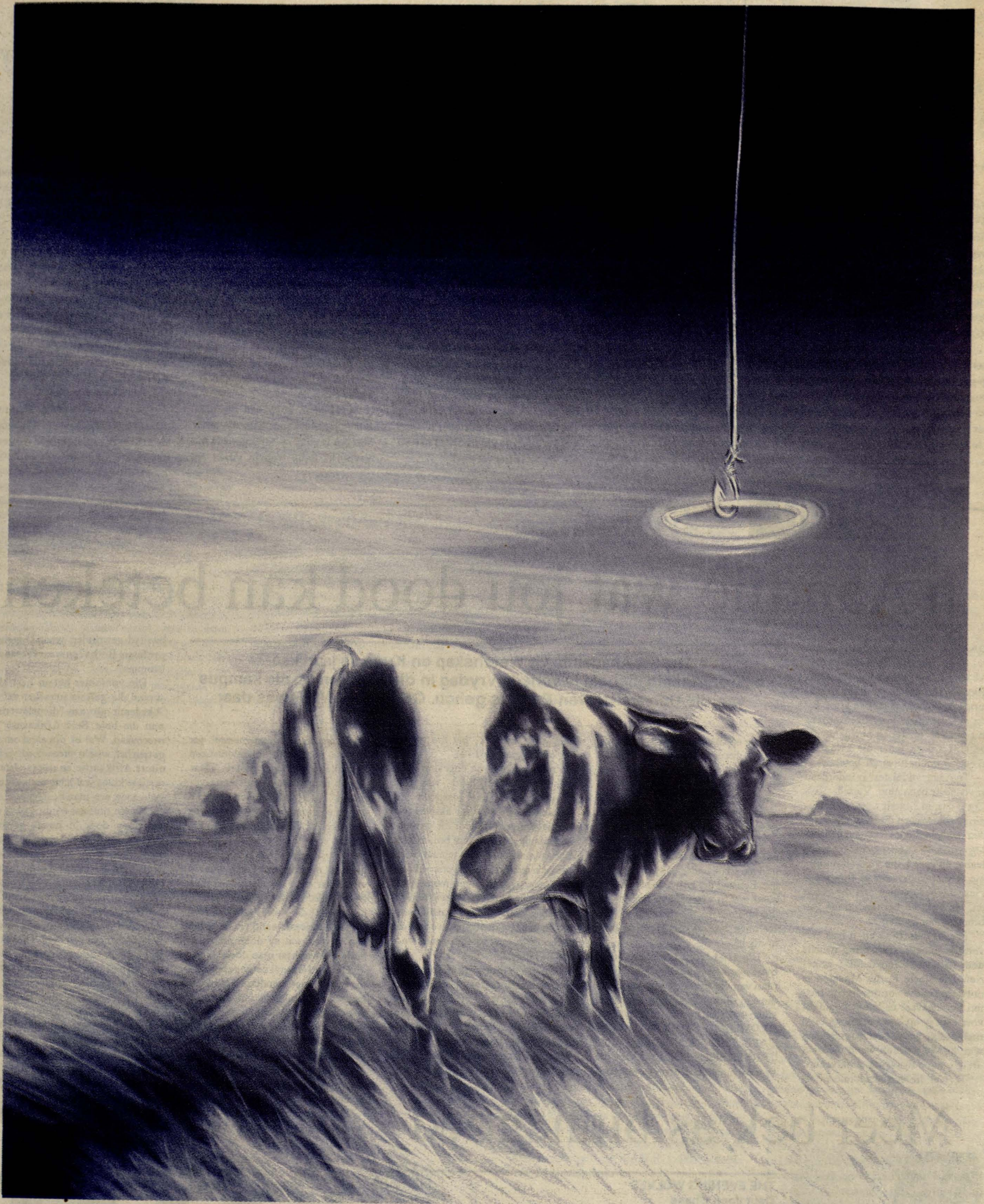

PHAMBILI BOOKS CC

(Posbus 34521, Jeppes town, Johannesburg, 2000)

Pleinstraat 22, tussen Rissik en Joubert

HUNT LASCARIS TBWA 005234

Uiteindelik, 'n koerant wat niks as heilig beskou nie. Behalwe die waarheid.

Ons stel bekend: The Daily Mail. Oplaas, 'n oggendkoerant van gehalte wat die ganse nuusspektrum dek en vraagstukke kaalvuis aanvat. 'n Koerant wat meer insiggewend is. Meer indringend. Maar bowenal, 'n koerant wat onafhanklik is. Wat beteken dat daar geen beherende belangegroep is nie.

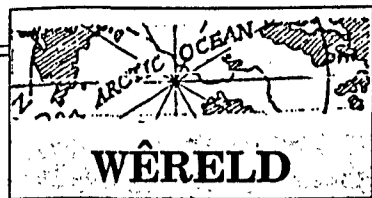

Geen gevestigde politieke belange nie.

Geen heilige koeie nie. (Net ware feite om te herkou.)

Want ons beskou dit as 'n koerant wat mense laat dink — nie bloot hul vooroordele herrangskik nie.

THE DAILY MAIL
'N ONAFHANKLIKE DAGBLAD VIR 'N VERANDERENDE SUID-AFRIKA

Derduisende is lewendig begrawe

Aarbewing ruk in die hart van Iran

SERGE ARNOLD en
SUZETTE BLOCH

TEHERAN - Die reuk van die dood hang oor Harzavil, 'n bedrywige dorpie in die noordweste van Iran, wat ornag in 'n spookdorp verander het. Verlede week se aardbewing het Iran tot in sy fundamente geskud.

'n Paar vroue dwaal soos swart skadu's deur die ruïnes, die sterk wind tel 'n strepie stof op, en 'n deur of twee klap verlate in die wind.

Harzavil het 'n bevolking van meer as 3000 gehad. Huise in die gebied was van klip, steen en modder gebou, en die plat modderplafonne het nie veel kans gebied op oorlewing nie.

"Dit is soos 'n mynsgag wat inmekaar tuimel", sê 'n Franse noodhulpwerker. "Mense is lewendig begrawe, sonder enige holtetjie om in te skuil."

Die aardbewing, wat Iran teen middernag getref het, het 7,3 op die Richterskaal geregistreer.

Amptelike syfers wat in Teheran vrygestel

'n Lugfoto van die verwoesting wat in die Zanjan provinsie deur die aardbewing agtergelaat is.

(Fob: AP)

is, lul dat tot 50 000 mense in die aardbewing dood is en sowat 'n miljoen mense dakloos gelaat is.

Die mense van Harzavil wat die ramp oorleef het, sê sowat 2 000 mense is net in hulle dorpie beseer.

"Niks, niks, niks is oor nie," sê een van die inwoners wat noodhulpwerkers gesmeek het om verder tussen die bouvalle te soek in die hoop dat nog oorlewendes gevind word. Koeltrokke staan eenkant en wag om lyke te vervoer.

Twee seuntjies, met verbande om hul koppe, sit eenkant in 'n ambulans en wag terwyl hul moeder met handgebare verduidelik dat haar huls se dak op negentien mense ingetuimel het.

Reddingswerkers wat reeds deur die verafgeleë bergagtige gebiede na oorlewendes gesoek het, sê mense vra hulle om ook tussen die bouvalle na hul diere te soek omdat die winter voor die deur lê en hulle vir die komende maande voorsiening moet maak.

Intussen het 'n skerp rusie in Iran losgebars oor die buitelandse hulp wat die land binnestroom. Sowat 86 regering het reeds hul hulp beloof en kos, tente, komberse, klere en medikasie kom daaglik in die land aan.

Die minister van binnelandse sake het sy dankbaarheid vir die internasionale hulp uitgespreek, maar van die onwrikbare anti-westerse politici waarsku dat dié hulp 'n soort sameswering kan wees.

President Rafsanjani sê "ons ken die streke van die buiteland wat die oomblik misbruik om teen ons saam te sweer en dan later weer vir ons te lag."

Een van die rubriekskrywers in Iran het daarop gewys dat "ons mense, selfs onder die rommel en bouvalle, prewel 'dood vir Amerika' en dring daarop aan dat die almagtige God die hande van die Amerikaners moet terughou - selfs dié wat ons wil help." - AFP

Heksejag op demokrasie

FRED CHELA

LUSAKA - Grootse oproer in die Zambiese hoofstad stel die regering van president Kenneth Kaunda voor sy grootste uitdaging nóg, met die opstand teen hoër voedselpryse duidelik gekoppel aan kritiek op die eenparty-stelsel.

Gevegte tussen die polisie, troepe en plunderaars het reeds sowat dertig lewens geëis en vele mense is beseer in die geweld wat Maandag losgebars het ná die prys van die stapelvoedsels in die land verdubbel het.

Veiligheidsmagte is ten volle ontplooi en winkels regdeur Lusaka en verskeie op die platteland word geplunder. Eiwigdom ter waarde van miljoene dollar is in die oproer verwoes, onder andere dié huis en voertuig wat president Kaunda in die stryd voor onafhanklikwording gebruik het en as nasionale monument verklaar het.

"Ons wil hê dat die regering moet ophou om die mense te vermeuk en te sê dat die ekonomie verbeter as ons weet dat dit nie geval is nie", het 'n student gesê.

Die heksejag op voorstanders van 'n veelparty-stelsel in Zambië is goed op dreef - met die referendum waarin kiesers oor die behoud al dan nie van die 16-jarige oue eenpartystaat moet besluit, net om die draai.

In die afwesigheid van enige mededingende politieke partye, sal die pleitbesorgers van politieke pluralisme in alle waarskynlikheid organisasies soos die kerk en die vakbond-beweging wees. Die bewindhebbende Verenigde Nasionale Onafhanklikheidsparty (UNIP) is intussen op die uitkyk vir vyande van die eenparty-stelsel.

Tot dusver is die enigste organisasie wat steun vir die veelparty-stelsel uitgespreek het, die huidige Zambiese Vakbondkongres (ZCTU). Dié kongres moes intussen beweringe ontken dat hy van voorneme is om 'n arbeiderparty te stig indien kiesers 'n terugkeer tot pluralistiese politiek sou steun.

ZCTU het nie net steun vir veelparty-politiek uitgespreek nie, maar ook onderneem om 'n veldtog te begin teen die voortsetting van die eenparty-stelsel. Die geldigheid van dié stelsel word sedert die val daarvan in Oos-Europa, oral bevestig.

UNIP weerhou hom daarvan om ZCTU sleg

te maak net omdat die kongres die terugkeer tot 'n veelparty-stelsel bepleit. In die plek daarvan het UNIP besluit om allerhande onsmaklike skelname vir ZCTU te gebruik - soos dwelmhandelaars en wanaangepastes.

Die arbeidsleiers het UNIP gedaag om aanklagte teen burgerlikes wat die veelparty-stelsel bo die huidige politieke stelsel verkies, te bewys. UNIP het nie die uitdaging aanvaar nie.

Ná die UNIP Nasionale Raad teen einde Mei besluit het om die vraag oor die politieke stelsel aan kiesers in 'n referendum te stel, is veldtogte vir of teen die eenparty-stelsel in Zambië verbied. Daar is besluit om 'n kommissie aan te stel om die werkinge van die referendum, waarvan die datum nog nie vasgestel is nie, te reguleer.

President Kenneth Kaunda, wat die land sedert onafhanklikheid 26 jaar gelede regeer, het die kommissie op 7 Junie aangestel en die vasstel van 'n datum vir die referendum aan die kommissie oorgelaat. Die kommissie staan onder voorsitterskap van die adjunk-hoofregter en voorsitter van die verkiesingskommissie, Mathew Ngulube.

Sedert die verbod op die referendum-veldtog aangekondig is, het leiers van die ZCTU baie min uitlatings oor die kwessie gemaak, terwyl party-leiers voortgaan om kiesers te oortuig om veelparty-politiek in die referendum te verwerp.

Grondwetlike kenners in Zambië beweer dat pres Kaunda van ongeoorloofde taktiek gebruik maak deur teenstanders van die eenparty-stelsel nie toe te laat om hul menings in die openbaar te lig soos wat UNIP doen nie.

Van die waarnemers sê dr Kaunda en sy mense gebruik regerings-middele om die eenparty-stelsel te propageer terwyl ander doodgesmoor word.

"Dit is 'n politieke klug om voor te gee dat jy demokraties is terwyl jy die teenoorgestelde doen," kla een van die kenners.

Tydens 'n onlangse provinsiale UNIP-kongres wat op Mansa gehou is, het dr Kaunda gewaarsku: "Ek sal nie toelaat dat die veelparty-stelsel gepropageer word as die referendum op 'n eenparty-stelsel besluit nie.

Lusaka is vol gerugte dat die name van ondersteuners van die veelparty-stelsel verskyn op die lys van mense wat deur agente van die regering geëlimineer moet word. - ANO.

Kenneth Kaunda

UNIVERSITEIT VAN KAAPSTAD

Voorgaadsse Toelating: 1991

Aansoek word ingewag vir voorgaadsse studie aan die UK in 1991.

Studierigtings

UK bied 'n groot verskeidenheid voorgaadsse programme aan. Dit sluit in:

Algemene grade in die Lettere & Wysbegeerte, Handel, Wetenskap en Sosiale Wetenskappe:

UK bied 50 hoofstudierigtings oor 'n breë spektrum aan, met inbegrip van programme vir studente wat verder wil studeer in die Opvoedkunde en die Regte.

Loopbaangerigte voorgaadsse programme:

Arbeidsterapie	Geneeskunde	Musiek
Argitektuur	Handelwetenskap	Primêre Onderwys
Ballet	Landmeekunde	Rekeningkunde
Boubestuur	Spraakheekunde	Siviele Ingenieurswese
Bourekene	Maatskaplike Werk	Spraak & Drama
Chemiese Ingenieurswese	Materiaalingenieurswese	Skone Kunste
Elektroniese Ingenieurswese	Meganiese Ingenieurswese	Verpleegkunde
Fisioterapie		

Sluifingsdatum vir aansoek

Die sluitingsdatum vir voorgaadsse aansoek is 31 Augustus 1990. Laat aansoek vir die Fakulteit Geneeskunde kan, by die betaling van 'n bykomende heffing, tot 30 September 1990 ingedien word, en tot 31 Oktober 1990 vir alle ander Fakulteite. Alle kandidate word egter aangeraai om voor 31 Augustus 1990 aansoek te doen.

Aansoekgelde is:
Tot 31 Augustus R30
Tot 30 September R60
Tot 31 Oktober R110

Studentebehuising

UK is in staat om aan 20% van sy studente huisvesting te verskaf — in koshuise, woonstelle en huise. Aansoekers wat huisvesting in Kaapstad verlang, moet nie later nie as 31 Oktober 1990 daarom aansoek doen. Laat aansoek om huisvesting kan nie oorweeg word nie.

Finansiële Bystand

Aansoekers wat nie die volle koste verbode aan studie aan die UK kan dra nie, word sterk aangeraai om by soveel bronne as moontlik om finansiële bystand aansoek te doen. Meer inligting is op aanvraag beskikbaar.

Die sluitingsdatum vir aansoek om UK-studiebeurse, -beurse en -lehings vir voorgaadsse studie is 31 Oktober 1990. Laat aansoek om finansiële steun sal slegs vir lehings oorweeg word.

Aansoekvorms en nader besonderhede is verkrygbaar van: Die Sentrale Toelatingskantoor, Universiteit van Kaapstad, Rondebosch 7700. Telefoon: (021) 650-2128.

C68932/1191C

BRIEWE

Uit Amerikaanse oog

John J Willson van Billings in Montana, VSA, sê:
During the second half of 1989, my wife and I had the privilege of spending a holiday in your lovely country.

Our extended travels took us through most of the metropolitan areas and cities and to almost all of your greater coastal areas, all of which we enjoyed tremendously.

By the way, we were most favourably impressed by the incredible advances and developments that have taken place, especially in the improvement of the standard of living among the Black and so-called Coloured people.

The purpose of my letter is to express my concern with the way that some subversive left-wing elements are permitted to carry on with their attempted breaking down of good order.

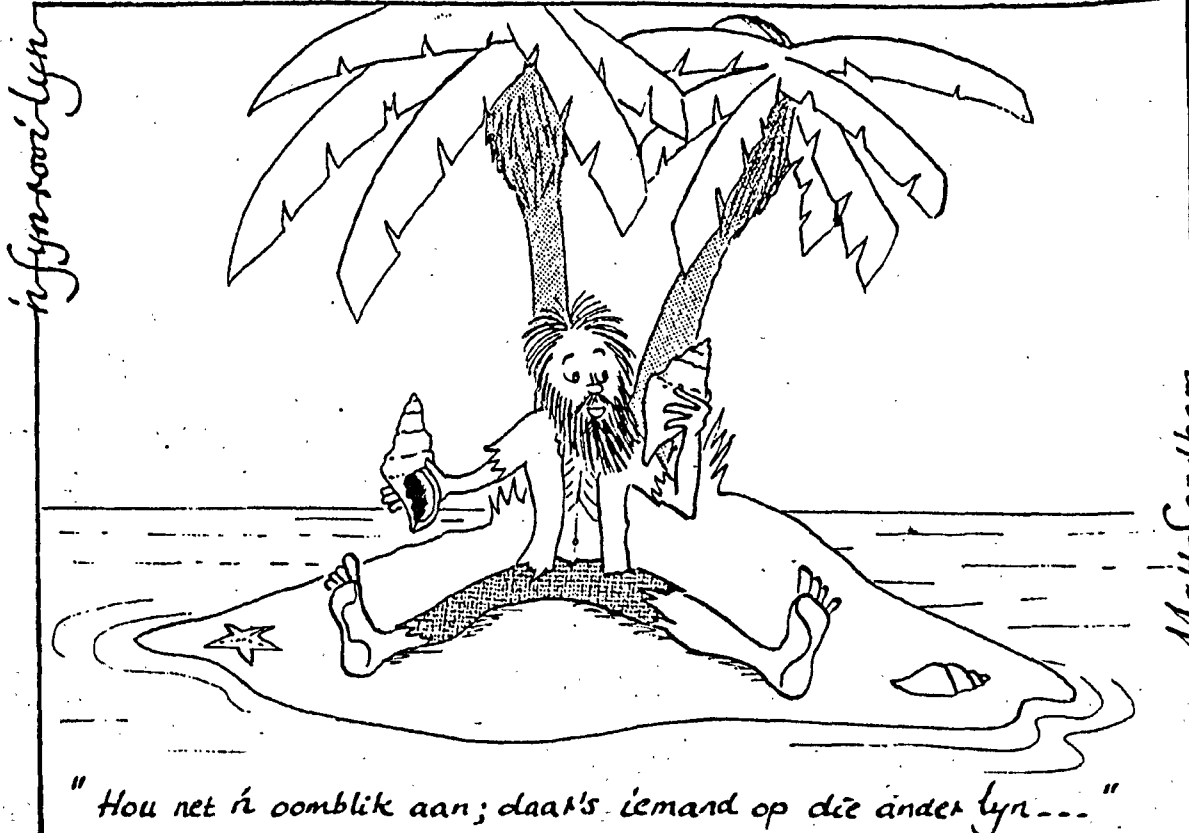
Before we arrived in South Africa at Jan Smuts Airport, we had some reservations regarding our safety, as we had gained the impression from TV reports, newspapers etc., that the country was in chaos and on the brink of civil war, as some people like bishop Tutu and Rev Boesak would have us believe.

Well, nothing could be farther from the truth, and we came to the conclusion that media reporting was inaccurate and very often biased out of all proportion, painting a picture for the international viewer that is totally in sympathy with the elements in your country who are trying anything to break down good law and order.

People like Boesak and Tutu can only be described as unsuccessful clowns who like to shout the odds and make themselves heard to anyone who has nothing better to do.

In our hostel room in Singapore, we saw snatches of the so-called protest march through the streets of Cape Town (one of the most beautiful cities we have ever seen and which we should like to visit again).

It is a great pity that such a pleasant and friendly city should be soiled by such irresponsible people like Tutu, Boesak and their

" Hou net 'n oomblik aan; daat's iemand op die ander lyn..."

cohorts.

South Africa does not need people like this. What South Africa needs is better understanding and more support from the international community.

On a previous visit, many years ago, I happened to listen to a speech made by the late dr H Verwoerd, in which he stated: "South

Africa's problems are unique to South Africa, and therefore the solution to those problems will also be unique to South Africa." Those words, sir, stuck in my mind forever since and should be a shining example to the rest of the world to mind its own business.

(Brief verkort - redakteur)

Kleinadvertensies

Om 'n advertensie in hierdie kolomme te plaas, bel vir Clara of Cathy (011) 836-2151, fax (011) 838-5901, of skryf aan Posbus 177, Fordsburg 2113. Die spertyd vir kleinadvertensies is 5 nm op die Dinsdag voor publikasie.

PERSOONLIK

Die Takhare vir Vrede sê laal jou sanna met blomme

Bleskoppe teen Apartheid sê met geweld kan jy jou vinger in jou hol afbreek

Groete aan Ryk en Madiba in New York

UITDAGING: Geëmansipeerde, individua-listiese, skraal, Christelike dame (40) wil ontwikkelde mans (40-48) ontmoet (platonies of andersins). Sy hou

van alle vorme van kuns en stap. Geen MCP's, Piet Skiete of mans wat bedreig voel deur nagraadse kwalifikasies nie. Skakel Virginia Woolf saans en naweke: (011) 672-8544

WOONPLEK

Gesoek: Vriendelike jong man om huis met arm akteur te deel. R250.00. Skakel Hennie (051) 80850.

Woman wanted to share house in Vrededorp from 1st of July -

R300.00 per month. For more information call Adri (011) 795 3337

GARDEN ROUTE: Riverside House, Great Brak River R50 per person per day B & B. Lunch/Dinner extra. River frontage. Splendid beach nearby. Phone (04442) 3387

CABANA Winkelspruit: 6 bed luxury from 29 June until 6 July 1990, R200 deposit plus R100 per day, for more information phone (012) 542-2630

BRIXTON: Nie-roker

om 'n huis van 1 Augustus af te deel. R440 per maand. Vir meer inligting skakel Karen by (011) 839-1491

DIENTE

AGGRIEVED BY AN UNFAIR DISMISSAL FROM WORK?
You may legally claim compensation and/or re-instatement in your job. Please contact: Tel (011) 609-3405. Fax (011) 609-3405 for immediate assistance

REGTERBREIN-DINAMIKA

Vermeerder jou kreatiwiteit, produktiwiteit, probleemoplossingsvermoë, intuïsie en kommunikasie dramaties. Werkswinkel van 67 aangename oefeninge aktiveer jou artistieke brein. Skakel (011) 643-4659

Bedrewe verwer. Huise, woonstelle, kantore. **Uitstekende** verwysings. Vir verdere inligting skakel (011) 728-4678 (Vrydae, Saterdag en Sondag) of skakel (011) 787-7734 Maandae

Tik- en vertaalwerk, bel Louise by (012) 46-6577

TAROT readings
Uncovering what you really are, of letting

yourself be yourself, of letting everything that is not yourself, fall away. R30. Please phone Ushke at (011) 614-5398

Diensplig Adviesdiens. Vir gratis en onafhanklike advies op enige navrae oor diensplig. Skakel Durban (031) 301-5663 Richard (w), Pietermaritzburg (0331) 944079 Mark (h), Kaapstad (021) 689-1194 (5.30nm tot 7.30nm), Grahamstad (0461) 26067 Rudl (h), Oos-Londen (0431) 27713, Port Elizabeth (041) 56-1483, Pretoria (012) 320-2230 Alice (w), Johannesburg (011) 614 8106 Neil (h) of gaan na die Metodiste Kerk, Pritchardstraat 79 op Dinsdae van 4.30nm tot 7.00nm

POWA (People Opposing Women Abuse) is 'n ondersteuning- en inligtingsdiens vir mishandelde en verkragte vroue. Ons bied ook werksinkels en opleidingsprogramme aan oor geweld teen vroue. Vir verdere inligting skakel (011) 642-4345

Visual art courses
Learning to see. Eye training to look at shape, form, colour dimension translated into drawing, painting, sculpture and crafts. Classes available day and evening for children and adults. Phone

Maggie van Wezel at 614-7297 after 5pm

Crafts

Have you got some unusual knick-knacks to sell at the Flea Market? Tel Manfred at (011) 788 3994.

The Institute For Philosophical Practical and Teaching offers the opportunity to gain perspective on existential crises and problems in living. For more information phone (011) 648-3079

AFRICAN LANGUAGE:

An introductory Zulu language and culture course will be commencing on Saturday the 7th of July 1990. The course will be 12 weeks in duration, and will comprise 12 consecutive mornings. Meetings will be held from 10am till 12pm, and the venue will be in Parktown. To secure a place phone Viv at 483 1572. All welcome

GEBEURE

Die Charles Malan bewonderaarsklub vergader op 31-06-90 in die hoofgebou van die RGN om te besin oor die Katolieke aanslag uit Kalkbaal.

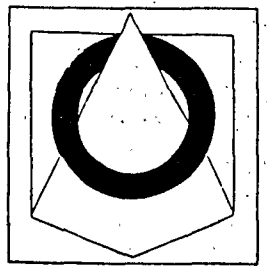
SAKE

Borge word gesoek vir 'n ouetehuis-projek te Bloemfontein. Rev. Grant, Bus 4298, Bloemfontein

MARK

Illustrations, comics, logos and graphics designed and executed. Good, quick and cheap. Contact M Krouse and A Lord at (011) 339-6880 day and night

JACOB JREGOP

HELP OM VERLORE ENERGIE TERUG TË PLAAS DEUR DIE VOEDINGS-VITAMINES WAT VIR NORMALE LIGGAAMLIKE FUNKSIES VEREIS WORD, TE VERVANG

Stuur R20 (AVB ingesluit) vir 30 kapsules, saam met die koepoon hieronder, aan: EMCOR, Posbus 582, Milnerton 7435. Tel (021) 551-4360

Naam:
Adres:
.....
.....
..... Postkode:
Telefoon:

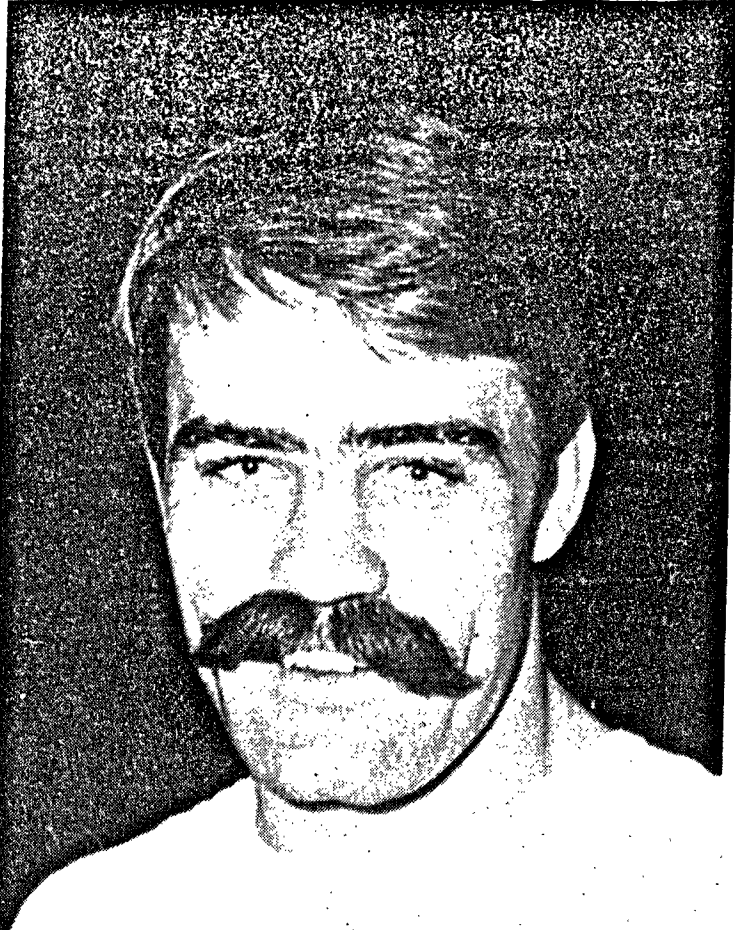
OOK VERKRYGBAAR BY JOU NAASTE APTEEK

Kashgar
Handgeweefde dhurries (gestrepte katoensakke) en silwer juweliersware van Nepal, Indië en Thailand te koop. Winkel 68, The Firs, Rosebank. Tel: (011) 880-3566

Tarief: R15 vir 25 woorde of 'n gedeelte daarvan

SA se grotes pak mekaar twee jaar te laat

Johnny en Pierre: skouspel of spektakel?

Pierre Coetzer

Johnny du Plooy

TINUS HORN

RODNEY Berman-hulle hou nou al jare lank vol dat 'n geveg tussen Johnny du Plooy en Pierre Coetzer net die verloorder se loopbaan skade sal aandoen, en daarom buite die kwessie is. Nou hoor ons egter hulle pak mekaar in Augustus.

Dit dui op een van twee dinge: of dat albei se loopbane in elk geval nêrens heen op pad is nie en die promotors hulle nou maar vir 'n bietjie publisiteit wil melk terwyl hulle kan, of dat een van hulle nou maar ten koste van die ander een 'n hupstoot moet kry.

Die tweede moontlikheid is stellig nader aan die kol. Te oordeel na hul onlangse gevegte teen oorsese teenstanders, sal Johnny geen kans teen Pierre staan nie.

Wat met Johnny se loopbaan verkeerd geloop het, weet nugter. Hy het 'n oorvloed natuurlike talent, wat hy nog net by 'n paar rare geleenthede ten toon gestel het en hy is een van 'n uitgelese groepie swaargewigte wat 'n teenstander met 'n enkele hou droomland toe kan stuur.

Om 'n sukses in die kryt te wees, verg egter veel, veel meer. En met begrippe soos toewyding en harde werk in die gimnasium is Du Plooy nie eintlik vertrou nie.

Daar is egter nog hoop. Hy is maar 25 jaar oud, wat beteken dat hy nog vyf of meer goeie jare voor hom het: mits hy hom nou begin reruk. Die bokswêreld is vol stories van has beens wat weer weners word.

(George Foreman het op 40 weer begin boks en sal Johnny en Pierre

albei op dieselfde aand slaë gee).

Pierre is 'n bokser met baie beperkings. Hy is stadiger as Johnny en slaan ook nie so hard nie. Wat in sy guns tel, is die feit dat hy werklik probeer om die beste van sy loopbaan te maak. Sy onlangse geveg teen die Amerikaner Phil Brown was een van sy heel bestes nog, en het 'n mens laat wonder waarom Alan Towel Coetzer se tyd so mors met teenstanders wat hom nie waardig

is nie.

Hoewel hy die Suid-Afrikaanse kampioen is, kon hy tot dusver nog nie Johnny se skaduwee ontglim nie. Wanneer hulle op 4 Augustus deur die toue klim sal hy egter alle twyfel oor wie tans ons beste swaargewig is, uit die weg ruim.

Dis tog jammer dat die twee mekaar nie twee jaar terug al gepak het nie. Toe sou dit 'n groot gebeurtenis gewees het. Nou is dit net nog 'n geveg.

ONS IS DIE NUWE SUID-AFRIKA

Vrye Weekblad

Vrye Weekblad is 'n onafhanklike weeklikse koerant wat uitgegee word deur Wending Publikasies Beperk (Reg. no. 88/04168/06). Die direkteure van Wending Publikasies Beperk is Max du Preez, Christo Nel, Chris Otto, Van Zyl Slabbert en Sample Terreblanche. Die aandeelhouers van Wending Publikasies Beperk is die direkteure en werknemers van die maatskappy.

Wending Publikasies Beperk en Vrye Weekblad se adres is; Breëstraat 153, Newtown.

Die posadres is Posbus 177, Newtown 2113.

Die telefoonnommer is (011) 836-2151-9 en die faksnommer 838 5901.

Redaksie

Redakteur: Max du Preez

Hoofredaksie: Elsabé Wessels, Jacques Pauw, Ina van der Linde en Hennie Serfontein

Nuusredaksie: Christelle Terreblanche, Christelle de Jager, Audrey Brown, Pearlle Joubert, Phineus Tshukudu, Irene Louw

Sub-redakteur: Ryk Hattingh

Ontwerp: Andrea Vinassa, Esma Anderson

Vrydag-redaksie: Andrea Vinassa, Koos Prinsloo

Sportredakteur: Tinus Horn

Vrye Weekblad Boeke/Books: Koos Prinsloo, Ryk Hattingh

Bestuur

Advertensies en bemerking: Manie Eagar, Kee-Leen King

Administrasie en verspreiding: Kee-Leen King

Redaksionele assistent: Cathy Fennessy

Navorsing en biblioteek: Laetitia Pople.

Boekhouding: Clara Nkutha

Kantoorbestuur: Joseph Moetsi, Vernon Zulu, Hazel Woodward

Buitekantore

Kaapstad-kantoor: Christelle Terreblanche.

Tel (021) 24 8049 / 23-2722

Pretoria-kantoor: Ina van der Linde. Tel (012) 834 879

Vrye Weekblad kos R1,33 plus 17c AVB. Dit kos R75 (AVB Ingesluit) om vir 'n jaar lank in te teken, en R40 (AVB Ingesluit) vir ses maande. In Namibia, Swaziland, Lesotho en Botswana kos die koerant R1,50 plus verkoopbelasting. Tariewe vir buitelandse Intekenare is op navraag by (011) 497-2911 beskikbaar.

Probleme met verspreiding moet gerig word aan Cathy Fennessy by (011) 836 2151.

Eer op spel vir Namibia

DIE rugbyspan van Namibia gaan al die erkenning wat hy met sy puik vertonings teen Wallis verdien het, prysgee as hy weer môre teen Frankryk verloor.

Namibia het verlede week in die eerste toets teen die Franse swak gespeel en boonop is sy kaptein, Gerhard Mans, beseer. Drie spelers is summier uitgesmyt, wat beteken dat môre se span heelwat anders as verlede week s'n lyk.

Shaun McCulley vervang Moolman Olivier op losskakel; Vince du Toit maak plek vir Johan Swart in die middelveld en die veteraan Eben Beukes is terug op haker in die plek van Hakies Smith.

Maar is anders noodwendig beter? Kenners in Namibia is bekommerd oor die feit dat die keurders nie die span se grootste probleem - 'n gebrek aan spoed na die afbreekpunte -

aangespreek het nie.

Net Theo Oosthuizen het verlede Saterdag by die losballe uitgekome, en hy is nie groot of sterk genoeg om gesag teen die blitsige Franse trio af te dwing nie.

Veral Marc Cecillon het verlede week skitterend gespeel. Die Namibiese verdediging het geen raad met sy kragtige dryfspel gehad nie, en sy vermoë om die bal elke keer aan sy spanmaats beskikbaar te stel, het verseker dat sy agterlyn goeie losballe gekry het waarmee hulle kon aanval.

Die groot held agterlangs was die jong losskakel Pierre Montlar, wat glo grootgemaak word om volgende jaar die nommer 10-trui in die Vyfnasie-reeks te dra.

Sy lang kantlynkoppe het Namibia diep in sy eie helfte van die veld vasgepen.

Gelukkig is McCulley, die

man wat hulle in Namibia Kannonpoot noem, môre terug. Hy kan, soos Montlar, sommer 60, 70 meter veld wen met 'n enkele skop.

Die 20-jarige heelagter van Namibia, Jaco Coetzee, is briljant op die aanval, maar 'n skopper van Montlar se gehalte buit sy gebrek aan ervaring uit. Montlar het Coetzee verlede week van die een kant van die veld na die ander gejaag en so groot druk op die tuisspan geplaas.

Hawie Engels, wat die beseerde Mans vervang, moet maar agter help keer.

'n Mens moet in gedagte hou dat dit eintlik die Franse se tweede span is wat in Namibia toer (hul uitsoekspan is in Australië). Wallis se span was ongetwyfeld sterker.

Namibia behoort dus môre te kan wen - mits hy speel soos in die tweede toets teen Wallis.

OP kan boet vir keurders se waagstuk

Uitslag in Michael se hande

IETS is nie pluis in Transvaal en die Oostelike Provinsie se rugbyspanne nie; albei speel deesdae deksels goed. Hopelik sal hul kragmeting in die reeks om die Lionbeker môre nuwe lig op dié vreemde verskynsel werp.

Transvaal se nutgevonde welslae is hoofsaaklik te danke aan sy pak voorspelers, wat twee weke gelede met Noord-Transvaal se agtjal gemors en verlede week ook kofte mette met die WP gemaak het.

Die OP is op die wenpad omdat hy nou weer met die soort durfen selfvertroue speel wat 'n mens in 1981 van hom gesien

**Berigte deur
TINUS HORN**

het. Nege maer jare het sedertdien verloop. Môre moet hy wys dat sy skokoorwinning oor die Vrystaat verlede week geen geluuskoot was nie.

Die OP-keurders se koppe werk darem snaaks (indien hulle enigins werk). Die losskakel Morris Olivier was verlede week die groot held in Bloemfontein. Vandesweek kry hy die trekpas sodat Michael du Plessis weer in sy gunsteling posisie kan speel.

Dis bitter onregverdig teenoor

Olivier, wat seker nie verbaas sou wees as hulle hom na sy swak vertonings teen Noord-Vrystaat en die Westelike Provinsie wegelaat het nie.

En 'n mens torring mos nie aan 'n span wat die Vrystaat in Bloemfontein klop nie, magtig!

Oor Michael se vermoëns kan daar geen twyfel wees nie. Die vraag is of 'n onvoorspelbare rugbygenie op losskakel môre meer werd gaan wees as 'n betroubare stelskopper.

Francois Langeberg, vir wie skopwerk maar 'n mog-het-troffeffêre is, moet nou stellig dié belangrike rol vervul.

Die agterlyn lyk darem nou

sterker. En as dinge die dag vir Du Plessis reg verloop, is hy onstuitbaar.

(Dit is nou duidelik dat die OP die winners was in hul "ruiltransaksie" met die WP aan die begin van die jaar. Dis egter moeilik om te sê of hulle so goed speel omdat Du Plessis nou in die Baai is, of omdat Danie Gerber weg is WP toe).

Noudat die OP aan homself bewys het dat hy ook wegwedstryde kan wen, is daar geen rede waarom hy nie die "nuwe" Transvaal ook kan klop nie (behalwe natuurlik Du Plessis se bovermelde wispelturigheid).

Nie die OP se voorry, slotte of losmanne hoef vir Transvaal terug te staan nie en sy agterlyn lyk heelwat sterker as die tuisspan s'n.

Die skrumms gaan interessant wees.

Die Transvaalse vaskop, Johan le Roux, wat al drie jaar lank as een van die sterkste stutte in die land aan ons voorgehou word, het in sy laaste twee wedstryde uitstekend geskrum, maar hy moet eers sy man teen Frans Erasmus staan voor ons kan opgewonde raak.

As 'n mens die spanne teen mekaar opweeg lyk dit asof die OP Transvaal uit sy pad moet

kan vee. Toe hulle mekaar vroeër vanjaar op Ellispark gepak het, was die OP 70 minute lank baas. Dit was egter Transvaal wat met die twee belangrike wedstrydpunte weggestap het.

Natal en die Vrystaat, wat albei verlede Saterdag in die Curriebeker-reeks slaie gekry het, pak mekaar in Bloemfontein.

Die Piesangboere, van wie daar vroeër in die seisoen sulke hoë verwagtinge gekoester is, is nou onder groot druk om te wen. Nog 'n neerlaag sal almal laat wonder waarom die groot bohaai eintlik was.

Die Natallers se verskoning is dat hulle deur beserings gery is en dat hul span nou ver van volle sterkte af is. Ons harte bloei vir hulle, maar is dit nie maar almal se lot nie?

Die Lionbeker-kampioen, WP, kan nie te gerus wees oor sy kragmeting met Wes-Transvaal op Potchefstroom nie. Die Mielieboere kon nog nie 'n wedstryd in die Curriebeker-reeks wen nie, maar het drie weke gelede teen die Vrystaat gelykop gespeel.

Vanaand se wedstryd tussen Noord-Transvaalen Verre Noord is 'n mors van dertig spelers, 'n klompie reserwes, 'n skeidsregter en twee grensregters se tyd.

Bloues terug op koers

DIT kyk asof ons vanjaar maar weer net gaan wonder wie Noord-Transvaal se teenstander in die Curriebeker-eindstryd gaan wees. As die Blou Bulle die vorm kan behou wat hulle verlede week teen Natal ten toon gestel het, keer niemand hulle nie.

'n Mens kon byna nie glo dit was dieselfde span wat die vorige week so teen Transvaal gesukkel het nie. Die feit dat Jan Lock afgejaag is, en die Noorde met Rudolf Straeuli op vaskop steeds die beste daaraan toe was in die skrumms, is merkwaardig.

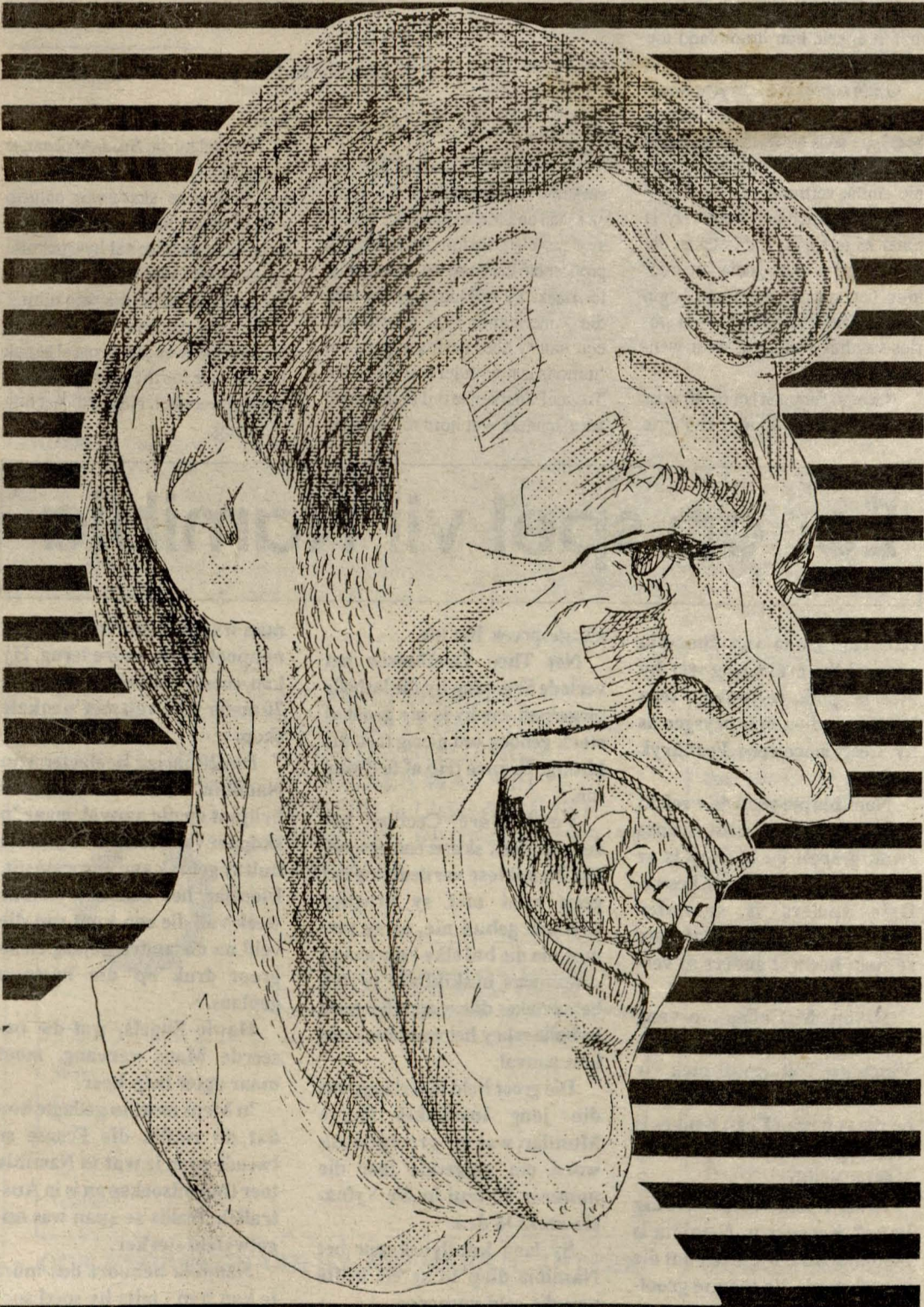
Sy groot skrik teen Transvaal het hom die wêreld se goed gedaan. Die wedloop om die tweede plek in die reeks gaan nog baie, baie interessant verloop.

'n Sleutelwedstryd is dié tussen Natal en die OP, wat of op 7, of op 14 Julie plaasvind, afhange van hul welslae in die Lionbeker-reeks. (As een van hulle wen, speel hy op 7 Julie in die Lion-halfeind).

Wen Natal, behou hy die tweede plek op die puntelys, maar as hy verloor skuif hy af in die derde plek, met die OP dan tweede.

Transvaal se sege oor die WP het ook nuwe lewe in sy aanslag geblaas. Hy het egter reeds drie keer verloor wat beteken dat hy nie eintlik nog 'n nederlaag kan bekostig nie. En hy het drie moeilike wegwedstryde wat wag: Natal in Durban, die WP op Nuweland en die OP in die Baai.

Die Vrystaat-se doppie is so te sê geklink, en dieselfde geld vir die WP. Al wat hulle nou nog kan doen, is om te sit en wag dat die ander spanne verloor.

Michael du Plessis

Vrydag

'Veldslag':

**Ian Roberts
staan sy man
teen vroue
van formaat**

onder redaksie van
ANDREA VINASSA

'Afrikanerskap is nie ter sprake nie'

"EK het die roman ("Veldslag") jare gelede gelees en gedink dit sou 'n goeie produksie maak, want dit is onwerklik visueel geskryf. En 'n liefdesverhaal het altyd aantrekkingskrag." sê Odendaal wat vinnig beseft het die onderwerp is te omvangryk vir die formaat van 'n enkeldrama. Dit is nou 'n mini-reeks van vier aflewings wat iewers in Augustus, waarskynlik na Jan Scholtz se "Binnekring", op TV1 gebeeldsaai sal word. Dit was vir Odendaal nie 'n eenvoudige taak om by hierdie punt uit te kom nie. "Niemand dink dit is 'n gewilde verhaal nie." Maar Odendaal het gesmag om vir 'n verandering te kon "asemhaal". Na 'n produksie "wat iets om die lyf het."

Die afgelope paar jaar het Odendaal hom besig gehou met aksie-belaaiende reekse en kinderreekse. "Veldslag" lê hom na aan die hart, nie net omdat dit drie jaar se onderhandelinge geveg het om dit te verwerklik nie.

Maar verveel die Boere-oorlog ons nie teen dié tyd nie?

"Dis nie 'n Boere-oorlogverhaal nie. Dit gaan ook nie oor die arme Afrikaner nie. Ons kom nooit naby die oorlog nie en Afrikanerskap is nie ter sprake nie.

"Dit is die verhaal van 'n vrou wat teruggebring word na die lewe nadat die dood van haar man haar emosioneel afgestomp het. Dit handel oor vrouens wie se lewens een honderd persent deur hul mans gedefinieer word. Hul lewens verloor definisie as die mans weg is.

"Dit is die storie van Esther en Frans en nie 'n stelling oor die Afrikaner se stryd nie. Dit is relevant - as jy relevansie soek - van 'n tiental vrouens se houding teenoor oorlog." Esther, wie se man voor die oorlog dood is en nog rou, word gespeel deur Michelle Burgers, terwyl Frans, die beseerde besoeker, deur "Arende" se Sloet Steenkamp... Ian Roberts vertolk word.

"Sonder om didakties te word, gee dit alle skakerings van hoe mense tydens 'n nasionale krisis optree. Daar is min karakters wie se gedrag jy afkeur." Karel Schoeman beoordeel nie sy karakters nie. En Odendaal het Schoeman se noukeurige herskepping van die tydperk - met sy bedompige stemming, donker Viktorianse huisies en verlate Vrystaatse vlaktes - waar die vrouens wroeg oor hul mans op die slagveld, eg probeer weergee.

"Esther is emosioneel getraumatiseer. Alles gaan by haar verby. Sy is heeltemal onverskillig tot Frans in haar lewe verskyn. Ek dink die feit dat dit 'n man is wat haar wakker maak, nie chauvinisties is nie."

Odendaal het vir hom 'n imposante rolverdeling gekies: Wilma Stockenström speel Tant Mart, Trix Pienaar is mev Dokter, Lida botha speel Tant Maria - "Sy het haar enigste seun vroeg in die oorlog verloor." - Milla Louw speel mev Dominee, Alida Theron speel Tant Johanna - "Sy gebruik die oorlog net om geld te maak." - Catherine Thompson speel Hettie - "Sy gebruik dit as voorwendsel vir 'n flankeerderij." - en Anna-Mart van der Merwe speel Dolly.

"Elkeen van die vroue het 'n groot oomblik wanneer hulle deur middel van 'n lang monoloog hul obsessies kan blootlê.

"Hierdie is aktrises van formaat. Dus moes die akteur wat Frans sou speel, iemand wees wat sy man kon staan. Dit is 'n a-tipiese rol vir Ian. Aanvanklik moes dit vir hom frustrerend gewees het, dit was fisiek moeilik om in 'n bed te moes lê en net van sy Adamsappel af boontoe toneel te speel.

"Frans het sy skouer beseer... so hy kon nie sy arms gebruik nie. En as 'n aksie-speler - Ian sal dit enige tyd self vir jou sê - moes hy daarteen baklei en daarom was dit vir hom een van die grootste uitdagings van sy loopbaan.

"Dit is maklik om die macho Camel-man te

Hoe voel vroue oor oorlog? Dit is min of meer die oorkoepelende tema van Danie Odendaal - die regisseur van SAUK-TV-programme soos 'Dennekruin 12', 'Gallery' en 'Saartjie' - se nuwe mini-reeks. Gegrond op Karel Schoeman se 1959-roman, 'Veldslag', speel die reeks tydens die Tweede Boere-oorlog in 'n fiktiewe Suid-Vrystaatse dorpie af. ANDREA VINASSA het met die regisseur gesels

wees. Maar Frans se karakter is passief, sinies, wêreldmoeg en sonder enige illusies oor die oorlog. Die konflik (tussen Roberts se aksiebeeld en die karakter) het dit interessanter gemaak."

Frans is 'n advokaat van die Kaap en sluit by die oorlog aan in 'n poging om uit 'n ongelukkige verhouding (met Hettie) te ontsnap. Frans kom beseer by Esther en haar skoonma se huis aan en hulle versorg hom. Daar ontstaan 'n verhouding - wat nóg in woord nóg in aksie voltrek word - tussen Frans en Esther. En die interaksie tussen Roberts en Burgers het aspekte opgelewer waaraan Odendaal nie gedink het nie.

Dit is 'n verhaal waarin omtrent niks gebeur nie, tog meen hy die reeks is geensins "indulgent" nie. "Dit is so gestroop dat daar niks onnodigs in is nie. Daar is 'n strakheid wat byna klaustrofobies is.

"Esther kon maklik egosentries oorgekom het omdat sy hierdie obsessie met haar verlies het. Maar Michelle het deernis daaraan gegee en soos Esther weer mens begin word, het sy gewerk om deernis aan haar medemens uit te straal."

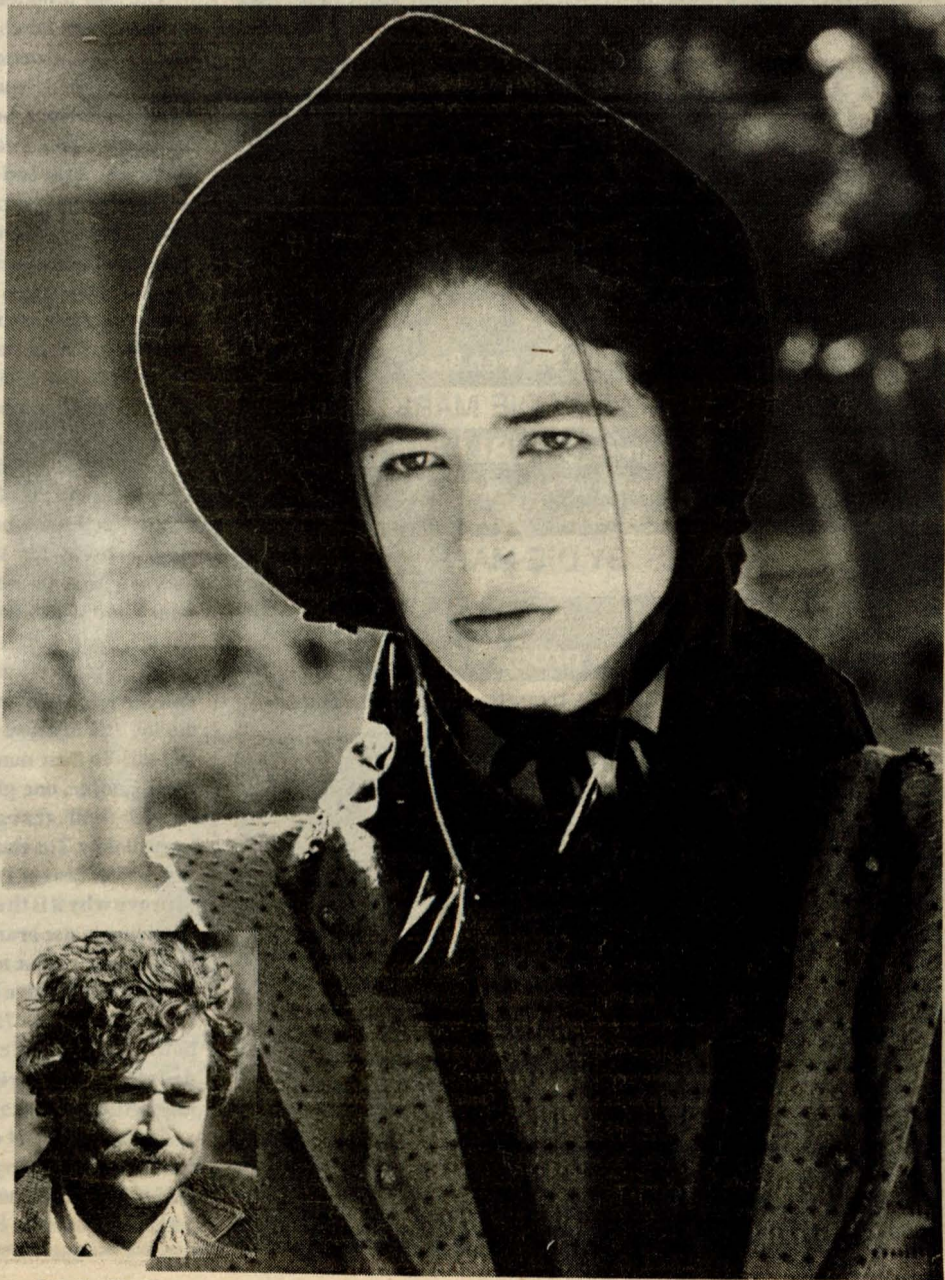
"Veldslag" speel in die Suid-Vrystaat af en die soektog na 'n lokaal vir die verfilming was vir Odendaal 'n ander soort slag. Al die lokale vir die verfilming was nie in een enkele dorpie te vinde nie. Die kerk, die landrookantoor, die skool, die winkel en die pastorie is in drie verskillende dorpe gekry: Phillepolis, Smithfield en Waterberg, maar Odendaal kon nooit vir Esther 'n straat laat afstap nie.

"Dit was ontngterend. Die Vrystaat waaroor Schoeman geskryf het, bestaan nie meer nie. Nie een straatblok is bewaar nie. Daarom is ons nogal beperk in ons verfilming.

"Dis 'n periodestuk, maar die sentimente is tydloos. Esther se dilemma is een waarmee enige vrou kan identifiseer." Dit is tydloos in die sin dat dit die verknorsing van mense uitbeeld wat as gevolg van hul sosiale status gedwing word om passief te wees.

Die uitdaging vir Odendaal was om binne 'n tydperk te werk en te sorg dat "Veldslag" nie as kostuumdrama gelees sou word nie. "n Mens word altyd vervreem deur koetse en pruike."

Hy wou seker maak dat sy gehoor onbewus bly van die periode, dat die inkleding so onderbektoon is, dat dit nie "tussen jou en die onderwerp tree nie."

Michelle Burgers en Ian Roberts

Fynproe

NETTIE PIKEUR

Traan die oog en pèrel die voorkop

Brand sal ons brand (deel 1)

DAAR is twee soorte mense in die wêreld: die wat hou van kos met byt en die wat liever gestoomde blomkool eet.

Rissies. Rooipeper, Tabasco, knoffel, gemmer, kerrie, mosterd ... by die eerste proe van die salige skerp kruie verbly die hart van die brandkosliefhobber. Hy koop outomaties 'n boek met hot en spicy in die titel. Dink hulle aan Indonesië, Indië, die res van Afrika en Karibiese eilande, dink hulle dadelik aan kos.

Ons smuif en die sweet pèrel op ons voorhoofde, maar ons glo saam met die Indiërs dat kerriekos jou afkoel.

Eers 'n paar riglyne oor jou bestanddele: rooi en groen rissies, droog of vars, moet met respek behandel word. Maak eers die pitjies uit, hulle brand erg. Hou jou hande van jou oë en mond weg as jy met rissies werk.

Die paprika wat ons hier kan koop, is 'n vaal weergawe van regte Hongaarse paprika. Probeer 'n knypie of twee rissiepoer by elke teelepels of so paprika.

Kommerisieële kerriepeper koop jy glad nie. Vra jou speseryhandelaar uit oor masalas, en wat jy nog byvoeg as jy kerrie kook.

Mosterd: koop een sterke soos Colmans se Engelse mosterd, een milde een soos 'n goeie Franse kruie-een, asook vars swart mosterdsaad.

As jy kan, bedel 'n bietjie wasabi-

sous by 'n Japanees. Dis 'n blitswarm mengsel van peperwortel en nog ander goeds, en 'n mespuntvol laat jou oë heerlijk traan.

Is dit nodig om te sê: koop jou peper en maal dit self. Peper verslaan gou, vervang dus jou voorraad dikwels.

Tabasco-sous is heerlijk by omtrent alles wat byt vereis, van avo op brood met sout en suurlemoensap, tot 'n gebakte eiergeg.

Sojasous is onmisbaar en as jy nuuskierig is, eksperimenteer met die oulike botteltjies ketjaps en sambals uit Indonesië.

Ons begin by 'n perfekte laatoggend-gereg vir 'n Sondag.

Huevos Rancheros

Smoor 'n paar uie, 'n huisie knoffel en 'n spul tamaties in 'n swaarboompot tot alles mooi sag is. Voeg by een vars groen rissie, fyngekap. Jy kan ook 'n bossie koljanderblare (dhania) fynkap en byvoeg.

Maak holtes in die mengsel en breek heel eiers daarin.

Sit 'n deksel op en kook tot die

eiers net mooi gaar is.

Skep vir elkeen 'n eier en tamatie-mush op roosterbrood, en sprinkel ekstra Tabasco-sous bo-oor as jy lus het. Skerp Cheddarkas bo-oor gerasper is ook lekker.

Rissie-kasjoes

Wie onthou nog die vierkantige blikke vol heerlike Amendoa de Cajú wat ons nog destyds in Mosambiek gekoop het?

In Suid-Amerika maak hulle so met kasjoe-neute: braai die heel neutte in 'n bietjie olie tot goudbruin. Strooi dan sowat 1 teelepels rooi rissiepoer oor, en geur met growwe sout.

Moors and Christians

Nee, dominee, ek weet nie hoekom die gereg so genoem word nie. Dis afkomstig uit die Karibiese eilande, waar hulle Ingels praai.

Jy benodig eerstens twee koppiesvol gaar droë boontjies, maak nie saak watter soort. Daar anderkant gebruik hulle black beans, wat ons nie ken nie.

vasgelê, of van jou skildervriend ...

Sookhee aloo

Onse pa was tog so lief vir die Indiese bykos, en hoe meer byt, hoe gelukkiger was pa.

Jy benodig 'n spul gekookte afgeskilde aartappels. Verhit eers 10 lepels olie in 'n swaar ysterpot. Nou voeg jy by, een vir een, 'n lepelvol fennelsaad, komynsaad, mosterdsaad, en fenegriek. Kook 'n minuut of wat elk (moenie aanbrand nie) en voeg 'n gekapte rooi rissie by, of meer as jy kans sien.

Sny die aartappels in groterige stukke, en gooi in die pot. 'n Halwe teelepeltjie borrie gee kleur en nog smaak. Moenie sout vergeet nie.

Braai alles stadig mooi bruin, en roer aanhoudend met 'n houtlepel. Proe self: as dit erg brand, waarsku jou gaste om nie op rissies te byt nie.

Volgende week meer oor brandsousies.

Hoender-paté

Een heerlike weergawe van die klassieke Indonesiese gereg.

Marineer ses hoenderborsies in 4 lepels sojasous, 2 lepels suurlemoensap, een fyngestampde huisie knoffel en 'n bietjie olie.

Hou oormag in die yskas en sny die volgende dag die hoender in stukjies soos vir sosaties.

Braai oor 'n oop vuur, en verf die sous bo-oor met 'n harde kwas - dié het jy mos lankal van jou skoonpa

dié week by die MARK-TEATER

MARK-TEATER

Maan - Vry: 8nm. Sa: 6nm & 9nm

CURL UP & DYE - deur Susan Pam

- terug op openbare aanvraag

UPSTAIRS-TEATER

A ROOM WITH A REVIEW - deur Mark Banks - 'n Solo-exposé van alles van Kaapstad na Pick 'n Pay

Ma tot Vry: 8.15nm, Sa 6.15nm & 9.15nm

DIE LAAGER

MRS KLEIN - Nicholas Wright se hoog aangeprese stuk - 'uitsonderlik en treffend'

"Ma tot Vr: 8.15nm Sa: 6 en 9nm

WAREHOUSE BY DIE MARK

Janice Honeyman se **DOUBLE THICK DREAMS** - Ma tot Vr: 7nm vir 8.30nm. Sa: 5.45nm & 8nm vir 9.30nm

KIPPES BY DIE MARK

Di tot So: 9nm

Robert Nkosi se groep - 832-1646

MARKGALERIE

Groot Galery

Mark-Teater-Stigting se permanente versameling
Klein Galery

"Freedom Now" deur Kaapstadse gemeenskapstenaar
Eksperimentele muur - "Prints" deur Kelly van der Merwe

Telefoon 832-1641

Bespreek by enige Computicket, tel 28-3040

Johannesburgse Vlootmark: Elke Saterdag van 9.00 vm tot 4.00 nm

Nuwe mark in Pimstraat van 9.00 vm tot 4.00 nm.
Sondae by die Mary Filtzgeraldplein van 9.00 vm tot 4.00 nm.

BJ LANKWARDEN

THE world's best known sparkling mineral water has returned to our shores. Perrier has been sadly missed by most winers and diners, as a truly fine meal or winetasting is so enhanced by the splendid water in the familiar green bottle.

The new production, as it reads on the lower label, is completely free of any benzene. Not that the previous Perrier was laden with it, not by any means, but when higher than permitted levels were found in the United States and some European countries, the company ordered a global recall of all their water. This amounted to some 55 000 litres in South Africa alone. That is a very costly exercise especially if one considers that the bottles here were totally safe. But such is the concern of the parent company that there should be no doubt over the quality of Perrier water anywhere at all. The prompt recall of the water even in unaffected areas has drawn a very positive consumer response and now that the bottles are back, sales should continue where they left off.

There is always a risk, that some folk have found some other waters during the absence of Perrier and will stick to those now. Let me assure those people, one glass of the new Perrier will change your mind immediately. The clean, clear, almost dry perfect taste of Perrier is enough to prove why it is the biggest selling sparkling water brand in the world.

The only change in the marketing here is that the litre bottle has been replaced with the 750 ml size. The bottle shape of Perrier is not just a design which originated at a marketing workshop.

In the early part of this century, the Perrier company was owned by Dr Louis Perrier, who sold it to St John Harmsworth, brother of Lord

Vonkelwater

Northcliffe, founder of the London Daily Mail.

Harmsworth had had a bad car accident, which left him paralysed from the waist down. He got the idea for the bottle shape from the Indian clubs with which he exercised. Under his guidance Perrier water was exported to the far corners of the British Empire. Whisky and soda was very much in vogue and

the local waters were not always suitable.

In 1947 the company came once again under French control and now it owns almost a dozen mineral waters and is the biggest producer and distributor of water. Mineral water is here to stay, in many parts of the world it is the fastest growing beverage, and Perrier will no doubt take up its prominent place again.

Hoe lank kan jy depressed bly?

STORMY MONDAY

Met Melanie Griffith, Sean Bean, Sting, Tommy Lee Jones
Regie en draalboek: Mike Figgis

ANDREA VINASSA

"They call it stormy Monday..." Jy't die song gehoor, gaan kyk nou die movie.

Elke paar jaar of wat sien jy 'n prent waarop jy voel soos jy oor Jean-Jacques Bénéix se "Diva" gevoel het. Jy voel jousef tuis in die chaos van beelde en klanke. En dan gaan doen jy jou opleeswerk.

Eers: "Stormy Monday". Dis 'n verleidelike, broeiende neo-noir-riller waarvan die musiek, die lokale en die karakteriserings van veel groter belang is as die storie.

Newcastle Engeland se bouvallige "dockland"-gebied - dis propvol jazz-klubs en is die woongebied van 'n groterige Poolse immigrante-bevolking - is die stemmingsvolle verhoog vir 'n genuanseerde stelling oor die ewels van Amerikaanse imperialisme.

Maar die regisseur Mike Figgis, oud-inbooring van Newcastle en self 'n musikant, bemoei hom nie met vervelige preke nie. Dis "Amerika-waek" in dié ekonomies depressiewe stad wat nie Amerikaners se geld nodig het nie. Dis nou almal behalwe die eienaar van die Key Club. Finney word gespeel deur Sting met 'n stoppelbaard en 'n onsmaklike geardheid in sy beste vertolking tot dusver. Interessant. Sting... uhm... Gordon Sumner kom ook van Newcastle en speel 'n hemelse bas-solo nadat hy die boewe op hul plek gesit het.

Die owerboef is ene Cosmo (Tommy Lee Jones se vertolking is die enigste oordrewe onderdeel van 'n andersins onderbektomte prent). Hy probeer vir Finney oorreed om sy klub aan hom te verkoop.

Twee onskuldiges raak verlief op mekaar en raak verwickel in die gewelddadige onderhandelinge: Brendan (Sean Bean) werk vir Finney en dis sy taak om die idiosinkratiese Krakow Jazz-Ensemble op te pas. (Die Krakow se weergawe van die Star Spangled Banner is een van "Stormy Monday" se satiriese hoogtepunte.)

Sean Bean is daardie seldsame ding: 'n Britse hunk. Hy het die Afrikaner gespeel in die plaaslike prent, "Windprints", en ook die verdoemde lover in Derek Jarman se "Caravaggio". Hy het sy verhoogdebuut gemaak as Tybalt in "Romeo and Juliet".

Nou ja, Brendan raak verlief op Cosmo se oud-minnares - Kate is 'n Amerikaanse kelnerin gespeel deur Melanie Griffith wat jou herinner aan haar "Something Wild"-dae. Sy is, soos gebruiklik gewoon en uitsonderlik, taai en kwesbaar en slaag daarin om al die clichés van dié paradoksale beskrywing te vermy.

"Stormy Monday" is Mike Figgis se eerste prent vir die silwerdoek, maar dis nie sommer enige hierjy-regisseur se debuut nie. 'n Mens is nie verbaas nie as jy ontdek Figgis was eers 'n jazz-musikant voor hy 'n bekroonde eksperimentele teater-skrywer en -regisseur geword het. Hy is in Europa bekend vir sy oorspronklike, visueel aangrypende verhoogopvoerings waarin hy musiek, rolprente en "performance" vermeng.

Ondanks 'n waaghalsige regie-aanslag kry 'n mens nooit die gevoel dat Figgis sommer "eksperimenteer" nie. Hy oefen die soort dissipline uit wat 'n jazz-musikant sonder 'n musiekpartituur op sy stof moet uitoefen.

Daar is niks oorbodigs in die draalboek nie en Figgis kies alles, van die prente van Miles Davis en Billy Holliday op die klub se mure, tot die restaurant waarin Kate werk, sodat dit tot die betekenis van die noir-tema bydra.

Die restaurant se naam is Weegee's. Weegee (Oftewel Arthur Fellig, Oostenrykse Jood) was 'n uitsonderlike misdaadfotograaf wat saam met die New Yorkse polisie gewerk het. Weegee se teenwoordigheid in beeld lewer kritiek op stedelike, vervalde, magtige, geldgierige Amerika en herinner jou aan die mens se sterflikheid. Figgis verweef talle soortgelyke sydelingsse en subliminale verwysings tussen die gebeurde. Hy het selfs vir die jazz-legende BB King gekry om die titelliedjie te speel.

Met 'n verstommende visuele flair slaag Figgis daarin om 'n stemming van onheil te handhaaf waarteen Brendan en Kate se verhouding kan afspeel. Romanties, ja.

"Stormy Monday" sal jou miskien 'n rukkie lank die blues en koue rillings gee, maar 'n mens kan nie lank depressed wees oor 'n talentvolle nuwe regisseur nie. Sy werk verdien die soort kultus-aanhang van Bénéix, voor hy begin het om droog te maak.

Sting speel bas in sy tuisdorp

Demea kry na 30 jaar lewe

DEMEA, 'n toneelstuk wat oor die dertig jaar gelede deur Guy Butler geskryf is, kom vanjaar by die Standard Bank Nasionale Kunstefees op Grahamstad die heel eerste keer op die planke. Vyf opvoerings daarvan vind môre, Sondag en Maandag in die Rhodes-Teater plaas.

Demea, 'n allegoriese blik op Suid-Afrikaanse rasseverhouding, is op die Medea van Euripides geskoei. Vanweë Apartheidswetgewing kon die stuk nie in 1959 opgevoer word nie, aangesien die rolverdeling noodwendig veelrassig is.

Die regisseur Dieter Reible, wat in noue samewerking met Butler die teks aangepas en verwerk het, hou egter vol dat die drama tans geensins minder toepaslik of insiggewend is nie as toe dit eers geskryf is.

"Soveel politieke teater wat oor rasseverhouding handel, gaan gebuk onder 'n swaar las dogmatiese stelling. Wat van hierdie stuk iets anders maak, is die gebruik van tydlose klassieke mitologie om die konflik in breër, algemeen-menslike terme verstaanbaar te maak." Aldus Reible.

Die rolverdeling in hierdie Truk-aanbieding sluit in Graham Hopkins, Dale Cutts, Bill Curry, Nomsa Nene en Louis van Niekerk.

Van der Walt oorrumpel in Pretoria Johannesburg sit droëbek

HENNING VILJOEN het hom pas by VryDag! se (ad hoc) kunsspan aangesluit. Hy is die afgelope 16 jaar reeds 'n opera-resensent en is op die beoordeelaarspaneel van die Nederburg Opera-prys en die AA Vita-prys. Hy skryf vandeeweek oor Doen van der Walt se uitvoering in Pretoria

Deon van der Walt

IN die jaarlikse musiekkalender vind daar tussen die opwindende en minder opwindende musiekgebeure daardie uitsonderlike "Stermstunde" plaas, waar kunstenaar en kuns tot 'n sublieme eenmalige ervaring kulmineer.

Deon van der Walt - die jong Suid-Afrikaanse tenoor wat vinnig besig is om een van die voorste liëse tenore in die wêreld te word - se onlangse liederuitvoering in die Staatsteater in Pretoria, saam met Albie van Schalkwyk as begeleier, het gesorg vir een van die onvergeetlike bakens in die musiekkalender.

In die veeleisende program bestaande uit Beethoven se "An die ferne Geliebte", Schumann se "Dichterliebe" en sewe lieder van Richard Strauss, is daar 'n sintese tussen sanger en klavier bewerkstellig waarin die geheelsbelewens groter geword het as die samestellende dele - 'n belewens wat gedreig het om 'n mens emosioneel te oorrumpel. Dis ook 'n belewens wat jou in stille verwondering gelaat het oor vertolkings waarin die universele waarhede van geloof-twyfel, hoop-wanhoop en liefde-haat wat in die onderskeie lieder opgesluit lê, meesterlik na vore gebring was.

Deon van der Walt se stem het 'n warmte en volheid bygekry wat aan sy stem 'n groter klankpalet verleen waarmee hy meer geskakeerd tonaal skilder. Hy het geweldig beïndruk met sy stem- en stylbeheer wat van elke lied 'n kosbare kleinood gemaak het.

Hoewel hy aanvanklik 'n ruk geneem het om werklik met sy vertolking van Beethoven se "An die ferne Geliebte" in die musiek in te kom, kon 'n mens aan die einde letterlik gehoor gee aan die versoek van die laaste lied "Nimm sie hin denn, diese Lieder" - om hierdie lieder met jou saam te dra.

Dit is egter in die groep Strauss-lieder waar dit moeilik word om die sielsverrykende ervaring te kan verwoord. Dis met die verinnerlikte emosionaliteit in lieder soos "Die Nact", "Traum durch die Dämmerung", "Freundliche Vision" en "Morgen" waar Van der Walt met sy fynsinnige genuanseerde vertolkings die skanse van 'n mens se eie emosies deurdring het. Hoe graag

sou ek nie sy vertolking van "Morgen" op plaat vasgelê wou gehad het nie - 'n vertolking waarin die "...sonnenatmenden Erde" bykans sintuiglik beleef kon word en waar die geluk van die liefdeshoop net in swyende stilte verdwyn... 'n stilte wat jammerlik deur die volgende lied onderbreek moes word.

In Schumann se "Dichterliebe" het sanger en pianis met sensitiewe inspelings op mekaar daarin geslaag om 'n ontroerende vertolking tot stand te bring. Die wisselende emosionele stemmings van die onderskeie lieder, wat wissel van dromerige meditasie en verlangete tot bittere ironie en ontnugtering, is meesterlik saamgeweef om 'n hoogtepunt te bereik in die laaste lied waarmee al die smart en liefde van die voorafgaande liefde besweer en begrawe word. Die pregnante stilte wat op die roerende naspel van die laaste lied "Die alten, bösen lieder" gevolg het, het my laat wens dat ek die saal net in stilte sou kon verlaat het.

Dit is veral in die Schumann-siklus waar Albie van Schalkwyk se fyn aanvoeling vir die teks en die musikale struktuur van die onderskeie lieder Van der Walt se deurleefde vertolkings skitterend gekompleteer het.

Na hierdie grootse musikale belewens voel ek te meer gesteurd oor die feit dat die SAUK Deon van der Walt se liederuitvoering in die Linder-ouditorium in Johannesburg gekanselleer het, omdat daar oënskynlik nie genoeg belangstelling vir die uitvoering sou gewees het nie.

Indien dit waar is, word die wrange vrugte van die sterwende belangstelling in ernstige musiek in Johannesburg gepluk, wat grootliks die gevolg is van die langdurige "tydelike" sluiting van die Stadskouburg, asook die feit dat musiekinstansies nie wil besef dat ernstige musiek ook baie aggressief bemark moet word nie. Die mens is by uitstek 'n gewoonte-wese - 'n wese wie se belangstelling sal kwyn as hy nie gereeld daaraan blootgestel word nie. Na die sluiting van die Stadskouburg is die sporadiese aanbiedings nie genoeg om 'n lewende belang in ernstige musiek in Johannesburg in stand te hou nie. Verder moet besef word dat as dit in 'n musiekstad soos Wenen noodsaaklik gevind word om liederuitvoerings van Jessye Norman, Christa Ludwig, Peter Schreier of Dietrich Fischer-Dieskau maande vooraf te bemark, hoeveel te meer nog hier ter plaatse waar Voortrekkers en Rapportryers vir hogere kultuur aangesien word.

■ Seks en leuens bied hoop

'sex, lies and videotape' is 'n rigtingwyser, eksponent van 'n 'nuwe' soort etiese verbeelding in Amerikaanse rolprente. JAN KONTERDANS kyk krities na die prent waaroor die Franse by verlede jaar se Cannes-fees gaande was

"SEX, LIES AND VIDEOTAPE" is nie 'n "groot" rolprent soos, sê maar "Paris, Texas" van Wim Wenders waarmee dit by wyse van teenstelling vergelyk kan word nie, maar verdien aandag vir sy uitmuntende karaktervertolkings en vars aanslag.

Kritiek kan 'n mens volop hê. Veral die einde is miskiente fassiel en die rolprent kan moontlik deur die ongesofistikeerde kyker geniet word as een van die clichés wat dit graag wil ontmasker.

Maar beskou as 'n "post-moderne" rolprent, wat dit in vele opsigte is, en omdat die regisseur maar 26 jaar oud is, kan dit dui op 'n verrassende "nuwe" wending in die Amerikaanse rolprentbedryf. As die jare later sy jeugdige onderrok 'n bietjie inspelt, kan Steven Soderberg 'n regisseur van formaat word.

Die prent speel teen die milieu van die moderne verbruikerskultuur af, waarin valsheid en die cliché die norm geword het en die gesag van morele kontekste, soos godsdiens, onherroeplik verlore is.

Dis 'n kunsmatige wêreld wat ontnem is van enige "werklike" ervaring. Die mens is 'n verbruikersprodukt - vervangbaar en eindeloos herhaalbaar soos Andy Warhol se soplikke, en het 'n blote afbeelding geword van die mens langs hom of die "plat een" op die televisieskerm.

Die mens se mensheid is in die post-moderne bestaan gedeconstrueer om nie meer in hom- of haarself geleë te wees nie, maar in relasies, soos dit hoort. Dié "verlies" verleen homself egter ongelukkig tot die vervlakking van menslikheid, en die fast foods media-kultuur hou gevolglik die mens aan homself voor as 'n blote visuele beeld.

Soos Graham (James Spader), een van die karakters in die prent, van sy ma sê: "She was a prisoner of public television". Dit gebeur wanneer hy homself aan Ann (Andie McDowell), sy prokureur vriend se vrou, voorstel en sy op 'n snaakse en onbeholpe manier 'n geselsie aan die gang probeer kry met: "Oh Graham, an unusual name..." Dit stel die kritiese toon van die rolprent: die lewe is 'n eindelose tête-à-tête waarin mense sukkel om hul unieke mensheid te herstel.

Die videokamera is die groot gelykmaker in hierdie wêreld. Waarheid is nie meer 'n vasgelegde inhoud in die post-moderne tyd nie. Dit op sigself is nie te betreur nie, maar die feit verleen homself tot 'n geestelike prostitusie - "waarheid" word weggegooi of versin soos dit die verbruikersmens pas. Die prokureur in "sex, lies and videotape" is 'n agent van hierdie "prostitusie".

Nou kan 'n mens vra, what's new? Maar Soderberg se prent rig homself met kinderlike erns tot hierdie probleem met die doel om dit die hoof te bied. Is dit moontlik om nog mens te wees in 'n wêreld waarin die leuen in die sin van bedrog en mense as "afdrukke" oorheers, en waar menslikheid in 'n moeras van robotagtige taalfunksies wegsink?

In die wêreld wat hierdie prent uitbeeld, is vriende en lovers so oppervlakkig soos 'n waslap en word hulle min of meer op dieselfde wyse deurgetrek.

"sex, lies and videotape" sê niks oorspronklik van die verbruikerskultuur nie, maar wend 'n moedige en oortuigende poging aan om daarvan te ontsnap. Hieraan het die prent sy sukses te

Andie McDowell as Ann en James Spader as Graham in 'sex, lies and videotape'

danke. Die gewone mens soek na hierdie soort antwoord.

Te midde mensonterende kommoditeitsprosesse, die kultus van nabootsing en gelykmaking en die afwesigheid van betroubare waardes word die mens gekonfronteer met 'n "beeld" wat wel iets tasbaar is en wat nie ontken kan word nie: die bestaan van 'n ander mens, wat 'n etiese respons van ander eis. In 'n wêreld waarin alles verander, bly een ding vasstaan: daar is iemand anders wat eis om raakgesien te word en nie gereduseer kan word tot 'n ignoreerbare dieselfde, omdat sy (hy) iemand anders is nie.

En dis nie dat Soderberg "back track" deurte gryp na ou waardes wat nie meer sin maak nie. Hoe post-modern "sex, lies" is - meer in tema as struktuur - kan gesien word in vergelyking met "Paris, Texas", wat by uitstek tot hierdie genre behoort.

Soos Travis in laasgenoemde prent na sy geboortedorp, Paris in Texas, terugkeer op soek na sy geheue en genesing, keer Graham ook na sy jeugdorp terug waar hy 'n ongelukkige verhouding gehad het wat sy lewe verander het - op soek na genesing en voltooidheid.

Travis kan egter nie sy geboortedorp onthou nie, en die situasie waarheen Graham teruggaan is onherroeplik anders. Die betroubare oorsprong is verlore, soos die "oorsprong" van die geskiedenis self en van betekenis.

Travis en Graham het albei hul rug op die American Dream gedraai - eersgenoemde verlaat die hoofweg en strompel die woestyn in en laasgenoemde word 'n drifter en nie 'n prokureur met 'n mooi huis soos sy vriend nie.

Albei soek na die fragmente van 'n vorige bestaan, Travis met 'n foto in die hand, en Graham met 'n videokamera.

Die film beeld die parodiese aard van die hedendaagse bestaan, waarin die soeke na waarheid slegs 'n sirkel oplewer, goed uit: Graham sê: "You should not believe anyone you haven't slept with". Ann, op wie hy verlief gaan raak, antwoord: "But I haven't slept with you, therefore I cannot believe what you just said..." Nie eers onsekerheid is seker nie.

Die karakters Ann, haar man John, en haar suster Cynthia is vervreemd van 'n morele konteks wat nie meer as 'n konteks bestaan nie. Ann dra byvoorbeeld 'n goue kruis om haar nek, maar as haar sielkundige haar vra waarom sy haar man nooit sal vemeuk nie, sê sy nie dis teen haar godsdienslike beginsels nie - dit kom nie by haar op nie - sy sê dis wat haar suster sou doen en sy wil nie soos sy wees nie. Die rolprent beeld hierdie faset deurlopend uit.

Die Amerikaanse - en by implikasie - westerse

kultuur is van sy morele voedingsbron vervreemd en gebare leef voort in 'n eklektiese chaos.

Dis egter die verskil in die twee rolprente wat insiggewend is. Travis spoor wel die vrou wat hy soek op, maar land weer op die hoofweg, weg van haar, sy ou afgebroke, onvolledige self - en die filmmaker se siening van die moderne mens.

In die geval van Graham word 'n oplossing gegee. Of hy van sy impotensie genees gaan word is nog nie seker nie, maar daar word gewys hoe dit moontlik is. Die filmmaker sou wou sê: deur middel van 'n ander mens, wat hom benader as iemand met 'n geskiedenis en probleme, en nie slegs as 'n visuele beeld (image) op 'n videoband nie kan alles verander.

"Paris, Texas" soos vele post-moderne rolprente, is deur en deur pessimisties oor die moderne mens. Travis herwin nie sy verlede nie, maar Graham wel. Hy kry weliswaar nie sy voormalige verhouding terug nie, maar die "oorsprong" waarna hy gesoek het word hersaamgestel in 'n nuwe verhouding.

Die videokamera het 'n spesiale betekenis ten opsigte van Graham. Hy was 'n patologiese leuenaar wat sy meisie vemeuk het soos John nou met sy vrou maak. Sy skuldgevoel het hom in 'n situasie laat beland waar hy impotent is in die teenwoordigheid van 'n ander mens - die ewige ander wat hy verraai het.

Sy gewete straf hom sodat hy sy eie seksualiteit en dié van ander eendimensionaal moet ervaar - op videoband. Hy het dus deur sy optrede 'n gevangene van die verbruikerskultuur geword omdat hy 'n werklike mens agter die beeld misken het.

Die rolprent maak 'n morele stelling deur die mens-as-kommoditeit as 'n leuen te ontbloot. Maar dis nie 'n behoudende moraliteit nie, veel eerder bevrydend. Die werklik konserwatiewe karakter is John, die swendelaar en leuenaar wat altyd verlore sal wees.

Die rolprent toon oortuigend die enigste manier om nie 'n eendimensionele kommoditeit soos John te word nie, is om 'n gewete teenoor ander te hê, want sodoende skep jy jouself. Dis Graham se gewete wat hom ook 'n geskiedenis gee, 'n mens agter die beeld maak, en die afwesigheid daarvan by John wat van hom 'n karikatuur maak.

Net Graham en Ann is nie clichés nie, en dis insiggewend dat dit hul bereidwilligheid is, om as mense van mekaar afhanklik te word, wat maak dat hulle hierdie slagtagt vermy.

John en Cynthia, met wie hy 'n buite-egtelike verhouding het, vergestalt die kapitalistiese mite van selfstandigheid: 'n Mens verdien "selfstandigheid" deur goeie produksie. Dié mite

laat 'n mens die genesende kant van dekonstruksie insien, wat sê die betekenis van iets - of dit nou 'n mens of 'n idee is, is nie in homself geleë nie, maar het sy bestaan aan die bestaan van "ander" dinge te danke.

Die rolprentmedium is by uitstek die kommunikasiemiddel van die post-moderne era met sy verbruikerskultuur en cliché-gebondenheid. Juis dié vraag oor sy eie medium word deur Soderberg aangepak: Hoe kan 'n rolprent die valsheid van clichés vernietig deur middel van parodie - die visuele beeld - terwyl dit sy eie valsheid beklemtoon omdat dit "beeld" is?

Om die filosoof Deleuze aan te haal: "How can cinema hope to denounce the sinister organisation of clichés when it participates in their fabrication?" Óf die rolprent word willens en wetens deel van die bestaan van die cliché, óf hy negeer die cliché en ontbloot sodoende 'n niet - soos Wenders doen - waaruit 'n nuwe soort cliché outomaties opstaan: nihilisme. Want hoe meer 'n rolprent oor nihilisme sê, hoe meer verloor hy betekenis.

Deleuze stel 'n "mutasie" voor wat 'n nuwe, besinnende soort beeld sal skep en die rolprent-verbeelding uit die spiraal van negatiewe parodie sal verlos en instel op *commitment*.

Rolprent is die beliggaming van betekenis as weerspieëling, maar behoort, volgens Deleuze, weerspieëlend-spekulatief te wees, pleks van bloot weerspieëlend. 'n Kritiese dimensie kom by en die prent weerspieël sy eie funksionering van binne.

Die videoband in "sex, lies" toon hierdie rolprent-binne-'n-rolprent-strategie, wat 'n kommentaar is op die rolprentproses. En om die rolprent-proses te kritiseer, is om die funksionering van die hedendaagse bestaan te kritiseer, want hulle werk op dieselfde manier. "sex, lies" slaag daarin om albei te doen, en wel op 'n wyse wat nie tot nihilisme lei nie. Daarom is dit 'n vars briesie.

Hoe oorwin dié rolprent die cliché? In die slottoneel sit Graham en Ann, nou nuwe lovers, op 'n trappie en die een sê: "I don't think it is going to rain". Die ander antwoord, so pittig: "Yes, I think so". Op die oog af 'n ultimate cliché, maar tog ingrypend anders as die clichés in die res van die prent: dit het 'n lewendige, simboliese relevansie in hul lewens gekry.

Dis wanneer 'n gebaar of optrede nie meer die netwerk van menslike relasies laat vibreer nie dat dit sy simboliese waarde verloor en 'n cliché word. Dis hierteen wat Soderberg se "sex, lies" op eenvoudige en toeganklike wyse stelling inneem en nie skaam is daarvoor dat hy nuwe hoop soek en wil vind nie.

